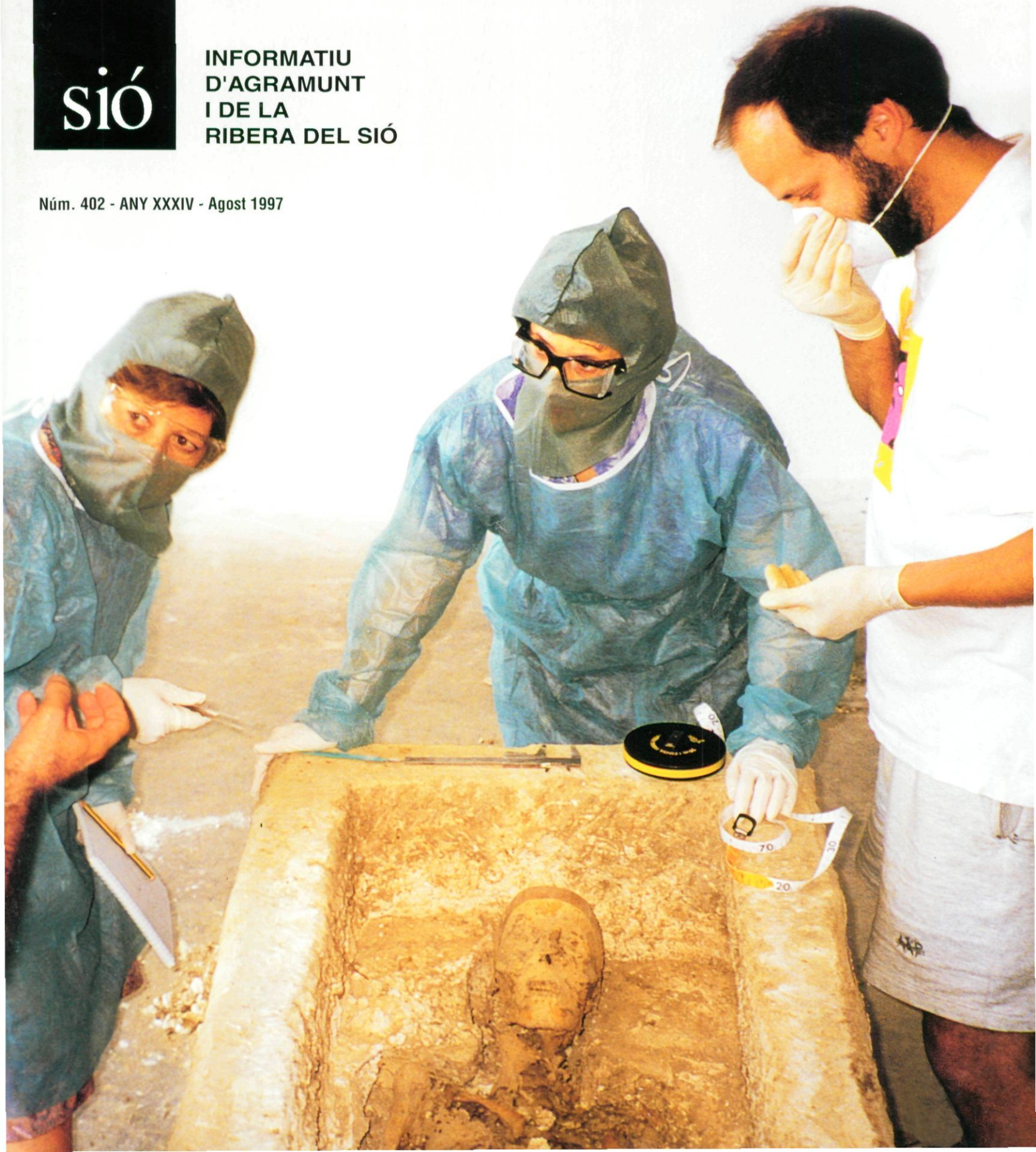

INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ

Núm. 402 - ANY XXXIV - Agost 1997

Almanac

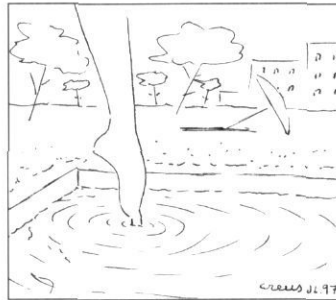
SETEMBRE: Mes de 30 dies, novè del nostre calendari.

El dia 1 el sol surt a les 5h 17m, i es pon a les 6h 25m
 El dia 30 el sol surt a les 5h 46m, i es pon a les 5h 35m
 El dia 22 entrem a la **Tardor** a les 11h 55m de la nit, som a l'equinocci i el dia i la nit tenen la mateixa durada.
 El sol entra a la constel·lació de **BALANÇA**.

El dia 16: Eclipsi total de lluna, visible a Catalunya. Primer contacte amb l'ombra a les 5h 8m de la tarda. Principi de l'eclipsi total a les 6h 15m. Fi de l'eclipsi total a les 7h 18m. Últim contacte amb l'ombra a les 8h 25m del vespre. A Catalunya la lluna sortirà ja gairebé eclipsada del tot.

Les fases de la lluna:

Lluna nova ● el dia 1 a les 23h 58m
 Quart creixent ◐ el dia 10 a la 1h 31m
 Lluna plena ○ el dia 16 a les 18h 50m
 Quart minvant ◑ el dia 23 a les 13h 35m

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Quan el càlcul del temps es feia a base de les feines del camp, sembla que l'any havia començat en aquesta època i el setembre era el darrer mes. Aquesta distribució responia a una lògica agrària ja que ara s'han de fer les collites dels fruits principals i cal recomençar de nou les tasques de la sembra. El nom de setembre en basc, concorda amb la idea de final d'any.

Antigament quan s'acostaven les pluges de la tardor s'aturaven les guerres i molts cavallers tornaven a casa seva a passar la hivernada vora de la llar familiar. El rei En Jaume, en la seva Crònica, prou que se'n queixa dels cavallers aragonesos que el van abandonar davant de Borriana en ple setge i se'n tornaren a les respectives llars a passar l'hivern. La parèmia parla així d'aquest mes:

*Lluna setembr
 la més clara de l'any.*

*El setembre se'n duu els ponts
 o eixuga les fonts.*

Pel setembre comença la verema que sol allargar-se fins l'octubre. Les pluges del setembre són bones per als prat: engrixen les pastures i el bestiar se'n ben aprofitat.

Dia 7: Festa Major d'Agramunt.

Dia 8: Naixement de la Mare de Déu. Com que la immensa majoria de les imatges marianes trobades s'ignora el dia que ho van ser, hom ha escollit el dia d'avui per celebrar la seva festa. Agramunt celebra la festa de la **Mare de Déu del Socors**.

Dia 11: Diada Nacional de Catalunya.

Dia 24: Mare de Déu de la Mercè.

Dia 29: Sant Miquel. Tal dia com avui baixaven els ramats de muntanya i començava la temporada hivernal per al vestiar de llana que passava l'hivern a les terres planes. En alguns indrets com a l'Hostal Roig, al vessant nord del Montsec, es celebrava antigament una gran fira aprofitant el pas dels ramats de llana que baixaven de muntanya pel congost del Pas Nou. Segons creien els pastors, avui les bèsties muden de jeia i comencen a dormir del costat dret, fins a les darreries de març que tornen a fer-ho sobre el costat contrari durant tot el bon temps.

*Puix sou l'estel lluminós
 d'Agramunt i sa contrada
 Siau la nostra advocada
 Mare de Déu del SOCORS.*

EFEMÈRIDES DEL MES:

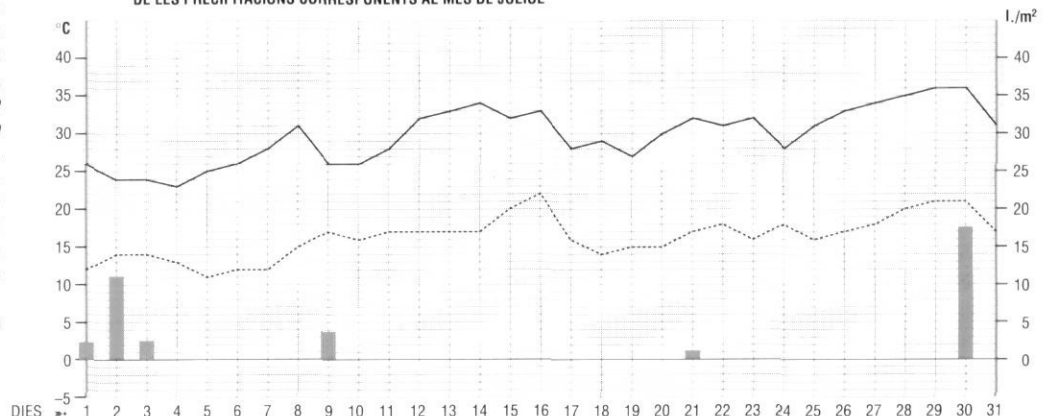
15 de setembre de 1932. Aprovació de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. L'Estatut d'Autonomia de Núria fou aprovat per votació popular el 6 d'agost de 1931. El president de la Generalitat, Francesc Macià, el va presentar a les Corts de Madrid el dia 18 d'agost de 1931. Aquí va trobar una forta oposició especialment per part dels partits de dretes i les reticències dels republicans. Més d'un any va fer falta per la seva aprovació definitiva, mentrestant fins i tot es va viure l'intent de cop d'estat del general Sanjurjo. Finalment fou aprovat, amb moltes retallades, el dia 9 de setembre de 1932, essent ratificat pel president de la República, Niceto Alcalá Zamora, el dia 15.

29 de setembre de 1977. Restabliment provisional de la Generalitat de Catalunya. Després de la derogació per part del general Franco de l'Estatut d'Autonomia i de les institucions pròpies de govern el 5 d'abril de 1938, Catalunya viu un llarg parèntesi sense govern autònom propi i amb els antics representants escollits democràticament exiliats. No tornarem a recuperar, ni que fos de forma provisional, la Generalitat de Catalunya fins que va aparèixer el **REAL DECRETO-LEY 41-1977, de 29 de setembre, sobre restablecimiento provisional de la Generalidad de Cataluña**, signat tal dia com avui pel rei Joan Carles i l'aleshores president del govern, Adolfo Suárez. Aquest decret féu possible que el 17 d'octubre del mateix any fos elegit de nou Josep Tarradellas com a president de la Generalitat.

R. Bernaus

Temperatura màxima: —
 Temperatura mínima: - - - -
 Precipitacions: ■■■■

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE JULIOL

Demografia

(Mes de juliol de 1997)

NAIXEMENTS

Judit Vilardell i Antonijoan dia 11
 Magalí Ortiz i Martín dia 12
 Sergi Omedes i Martínez dia 17
 Christian Minero i Llamas dia 26

MATRIMONIS

Jordi Bou i Torrent, i Núria Sàrries i Bosch dia 26

DEFUNCIONS

Isidre Solé i Súrria 86 anys, dia 23
 Teresa París i Cortés 91 anys, dia 24
 Agustí Pacheco i Boza 46 anys, dia 29

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL JULIOL

Dia	Pluja (L/m²)
Dia 1	2'4
Dia 2	11'2
Dia 3	2'6
Dia 4	Inapreciable
Dia 9	3'8
Dia 21	1'2
Dia 30	17'6
TOTAL	38'8

TEMPERATURES EXTREMES DEL JULIOL

Màxima del mes 36°, dies 29 i 30
 Mínima del mes 11°, dia 5
 Oscil·lació extrema mensual 25°
 Mitja de les màximes 29'806°
 Mitja de les mínimes 16'290°
 Mitja de les mitjanes 23'048°

L'Observador: Deudat Pont

Foto: J. Bertran

TROBALLA CIENTÍFICA

ELS EXPERTS HAN QUALIFICAT DE GRAN TROBALLA CIENTÍFICA L'ESTAT DE MOMIFICACIÓ DELS DOS CADÀVERS DE LA TOMBA DEL TEMPLE DE SANTA MARIA

Dos tècnics del Museu del Tèxtil i la Indumentària de Barcelona, un antropòleg físic i un arqueòleg van retirar, el dia 29 de juliol, les restes de la tomba del nostre temple que havien estat "descobertes" el dia de Sant Josep de l'any 1996. Des d'aquella data s'esperava que es procedís a estudiar els dos cadàvers. Finalment es va retirar el sarcòfag que es traslladà a una

nau del polígon industrial. Un cop obert, l'equip tècnic va anar retirant les restes que ara s'estudiaran en el laboratori.

Els tres equips de tècnics coincidiren en el gran valor científic que tenen les restes donat el seu estat de momificació "...el que és realment extraordinari per uns cadàvers dels segles XIV-XV conservats en sarcòfag". Els dos morts

conservaven la pell momificada i en molt bon estat. L'antropòleg va dir que encara no es podia avançar quines circumstàncies havien facilitat aquesta momificació.

Aquest tècnic va confirmar que es tractava de les restes d'un home i una dona. L'home havia estat enterrat primer i posteriorment la dona, que tenia ➤

TECNOLOGIA
DEL SEGLE XXI
ARA

John Deere 8000 Sèrie Tractors

- ❑ Noti la força dels nous motors de 8,1 i 7,6 L amb regulador electrònic exclusiu i fins a 283 CV de potència màxima.
- ❑ Posi's al palmell de la mà les principals funcions del tractor amb el revolucionari sistema de control CommandARM situat al reposabraços.
- ❑ Experimenti una visibilitat sense precedents.
- ❑ Canvii sense embragatge les 16/5 marxes de la seva poderosa transmissió.

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 60 04 50 - Fax 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

Foto: J. Bertran

una trentena d'anys. Enmig dels dos cossos hi havia una capa de calç, el que podria ser un indicatiu del fet que podrien haver mort durant una epidèmia. De totes maneres les altres dades com l'edat, alçada, possibles deficiències, malalties, etc..., no se sabran fins que es facin els estudis corresponents.

Les més entusiasmades amb la troballa eren la directora i restauradora del Museu del Tèxtil i la Indumentària donat que els permetrà recuperar una bona part dels vestits originals després d'un procés de restauració que es preveu llarg. Entre les peces que es podran recuperar hi ha una

Foto: J. Bertran

Foto: J. Bertran

Foto: J. Bertran

mena de còfia que duia l'home, les mitges, el calçat i una túnica mortuòria.

Segons els primers indicis la roba era de lli, la qual cosa descarta el que aquestes dues persones pertanyessin a la noblesa, donat que s'haurien trobat sedes o altres materials rics, encara que sí que devien ser d'una classe social alta. Una vegada els vestits estiguin restaurats s'exposaran permanentment al públic, segons les intencions de l'Ajuntament que finança l'operació.

Segons es pogué comprovar durant l'operació de retirada de les restes, la

tomba ja havia estat profanada donat que li faltava l'espasa amb la que hauria estat enterrat l'home. La roba de l'esquena de la dona tenia rastres d'oxidació metàl·lica en forma d'un puny d'espasa, segons el que varen poder observar els tècnics. Això confirma la descripció que al segle passat feia Frederich Renyé i Viladot de la tomba en el seu "Album Historich, Pintoresc y Monumental de Lleida y sa Provincia": "...No hi havia memoria de que se hagués tret may la llosa que l'tapaba (a la tomba); mes durant la primera guerra civil (la Carlina) s'obrí no trobantse dintre més que ossos y algún tros de ferro, restos sens dupte per la forma que tenian, de les armes ab que l'difunt, seguint la costum d'aquells temps, deuria esser enterrat; lo que vingué á confirmar en part la tradició que se n'guardava".

Foto: J. Bertran

TROMBA D'AIGUA

UNS 40 LITRES PER METRE QUADRAT EN POC MÉS DE MITJA HORA PROVOCAREN INUNDACIONS EN DIVERSOS PUNTS DE LA VILA. UNA RAMALADA DE PEDRA TAMBÉ HA AFECTAT ALGUNS HORTS.

Una tromba d'aigua va caure durant el migdia del dia 5

d'agost sobre el terme d'Agramunt i alguns pobles de la Ribera. En total es

varen recollir uns 45 litres de mitjana per metre quadrat, entre dos quarts de dues i un quart de tres. La intensitat de la pluja va fer pujar ràpidament el nivell del Sió que va baixar de seguida, donat que l'aiguat no va afectar gaire extensió.

Foto: J. Bertran

Sempre que hi ha aquests tipus de precipitacions els habitatges i magatzems de la zona del Cios es veuen molt afectats donat que aquell indret és el desguàs natural de la Serra vers el Sió. Alguna tapa de la xarxa de clavegueram va sortir a causa de la pressió de l'aigua, es registraren inundacions de baixos i els bombers van fer diverses sortides. El Casal s'hagué de tancar com a conseqüència del gran nombre de goteres que hi havia i l'embús o inexistència d'embornals va fer que alguns carrers semblessin rius.

EXPOSICIÓ A L'ESPAI

EL PINTOR JOAN HERNÁNDEZ PIJUAN EXPOSA A L'ESPAI GUINOVART FINS EL DIA 3 DE SETEMBRE UNA MOSTRA DE L'OBRA MÉS RECENT AMB EL TÍTOL DE "TERRES DE PONENT".

La mostra agrupa un total de setze quadres amb una temàtica comú com és l'àrid paisatge segarrenc, tan estimat per l'artista. La seva mare és de la Segarra, el seu pare de l'Aragó i ell viu, des de fa temps, a la Noguera secanera. La meitat de les obres

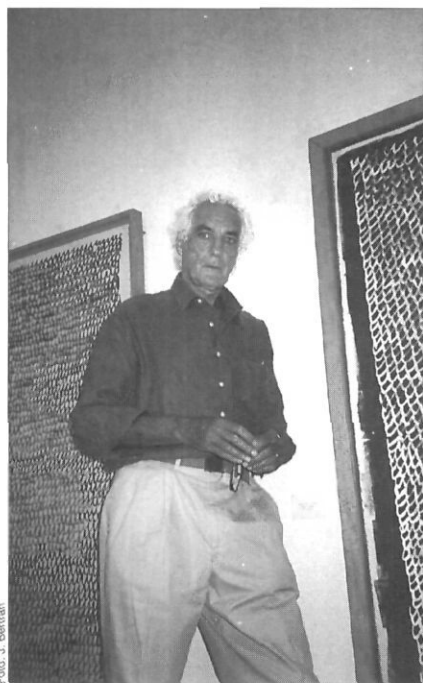

Foto: J. Bertran

Foto: J. Bertran

Foto superior, parlament de l'alcalde J. Huguet durant l'acte d'inauguració de l'exposició. A l'esquerra, el pintor Joan Hernández Pijuan.

són pintures al natural dels lliris blaus de Setmana Santa i la resta ens descriu espais emmarcats subtilment per traçats simples on s'hi encabeixen guarets, arbres, cabanes, tot un seguit de referències a un món que els agramuntins

coneixem prou bé. A la inauguració de l'exposició hi varen assistir un gran nombre d'artistes de les nostres contrades i en l'acte oficial hi intervingueren l'alcalde, Josep Huguet, Guillem Viladot i Josep Guinovart.

Mestres Torronaires des de l'any 1902

**ELABORACIÓ ARTESANA
DE TORRONS I MASSAPANS
D'ALTA QUALITAT**

Botigues: Ctra. Cervera, s/n.
Avgda. M. Jolonch, 51

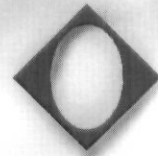
Tel. (973) 39 00 36
Fax (973) 39 06 90

Obrador: Ctra. Cervera, s/n.

AGRAMUNT - L'Urgell

Agramunt
T. 39 01 42

**Banquets
de
Boda**

Restaurant, Saló de Ball, Discoteca, Terrassa...

MONTserrat FARRÉ SERÉS
LLUÍS DOMÈNECH AMADÓ

ARQUITECTES

C/. Sió, 10, 2on pis **AGRAMUNT** Tel./Fax 39 21 25

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

MASSIMO PACITTI

DECORACIONS

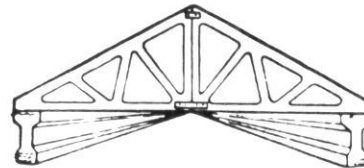
- Pintura industrial i decorativa.
- Especialitat estucs italians.

(Demani pressupost
sense compromís)

C/. Institut, 30, 1er, 2a
Tel. 39 24 40
Fax 39 01 15

25310 **AGRAMUNT**
(Lleida)

PRETENSATS

CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

PINTURA INDUSTRIAL I DECORATIVA

CARMEL CASES

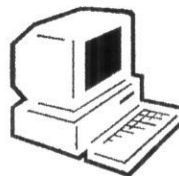
- Renovacions de la llar amb pintura, papers pintats, suros, tèxtil, Osaka, pintura multicolor, camises, gotelès, etc.
- Envernissats i lacats de mobles o tot tipus de fusta.
- Estucats venecians i estucats a la calç.
- Instal·lacions de parquets i tarimes.

- Pintat de tot tipus de façanes.
- Aplacat de pedra i obra vista.
- Revestiments de façanes amb gota gran i raspat.
- Pintat de naus i magatzems amb airless.
- Pintat o revestiments de façanes.
- Retolació de vehicles i façanes.

Santa Clara, 2, 4t.-2n. Tel. 973-312 339 - Tel. mòbil 989-78 88 02 - 25300 TÀRREGA (Lleida)

DIMAC INFORMÀTICA

Ramon Penella Lahoz

Venda d'ordinadors i accessoris.
Programes de comptabilitat i diversos.
Programes per a gestió agrària.
Programes per a gestió de granges.
Plànols i dissenys.

Tel. 39 11 09 - 989 47 75 21 - Castell, 16 **AGRAMUNT**

Núm. 402
Any XXXIV
Agost 1997

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Montse Ortiz,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Màrius Blàvia, Jaume
Cots, Ramon Creus, Josep Farreny, Jordi
Martí, Pere Mora, Lluís Pons, Deudat
Pont, Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de
Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Dipu-
tació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 3.100 ptes.

A l'estranger: 3.500 ptes.
Número solt: 295 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:

Mª Pilar Solé. Tel. 39 21 64
o bé al telèfon 39 00 57

PORTADA:

Els tècnics van retirar les restes dels dos cossos enterrats al sarcòfag del Temple Parroquial. Sembla que els científics en podran treure un bon profit amb una sèrie d'elements que, una vegada restaurats, quedaran exposats en un indret encara per determinar.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

E

l dia 22 d'agost de 1964, sota l'enunciat "ELECCIÓ PUBILLA DE CATALUNYA", es va celebrar al Casal Agramuntí un festival per a la designació de la Pubilla Local. Segons una curta entrevista signada per Agnès que va publicar SIÓ en el mes de setembre d'aquell any, en l'esmentat festival fou proclamada Pubilla d'Agramunt la senyoreta Conxita Claramunt, afeccionada –segons manifestava– a la natació, la lectura, el dibuix i la música de l'època, i molt especialment als tangos cantats per Carlos Gardel, encara que no fossin d'aquell temps. Si va tenir continuïtat la participació agramuntina en l'elecció de la Pubilla de Catalunya suposo que ja en trobarem nota en posteriors números de la Revista i ja n'anirem donant informació.

Durant els primers anys de SIÓ i en cadascun dels seus números, hi figura una secció signada per XIC que, amb el títol de "ALBUM", feia esment dels fets d'actualitat ocorreguts. En el número corresponent al mes d'octubre de 1964 es feia un repàs exhaustiu del que fou la passada Festa Major que, pel que es veu, els va sortir rodona i amb un èxit rotund tant dels espectacles que s'hi representaren com d'assistència de públic. L'ALBUM d'aquell mes conclou amb una nota que sota el títol de "DISTINCIONES" dona coneixement que el farmacèutic de la vila i col·laborador habitual de SIÓ, Don Juan Viladot Puig, va ser distingit amb el nomenament de "miembro correspondiente de la Real Academia de Farmacia" i que entre els "Maestros Nacionales" de la província guardonats amb els premis de la "Dirección General de Enseñanza Primaria" hi figurava Don José Gassó Casades, de la nostra localitat.

A la tardor també d'aquell any 1964, sembla ser que a Agramunt hi havia un malestar general per la mala qualitat, preu i deficiències en el pes de la carn i comestibles que s'expenien a la vila. En aquest sentit, l'articulista Noep en la secció "CALLE MAYOR", s'esplaiava a pleret carregant les tintes amb contundència contra les carnisseries. Diu, entre altres coses, que en la mesura que consenteixen aquestes latituds de "...mal crónico, tolerado y sufrido...", potser seria eficaç organitzar un "...bloqueo encarnizado, total..." a les carnisseries i suggereix, als que no haguessin pogut prescindir del consum de carn durant el període de blocatge, anessin a proveir-se de la mateixa en alguna població de la rodalia amb la seguretat –diu– que a més de notar un estalvi de 20 pessetes per quilo, obtindrien un producte "...en condiciones de mucha mejor calidad, olfato y gusto".

L'escrit de Noep, que xumava indignació pels quatre costats, acabava dient que els carnisseres d'Agramunt, tot i no ser precisament uns "angelitos", amb el seu procedir posaven tot el que podien per aconseguir que "...la carne, uno de los tradicionales enemigos del alma..., sea para los agramunteses un motivo de auténtica santificación".

Alguna cosa de veritat devia haver-hi sobre aquest tema per quan "EL MUNICIPIO", en el seu informatiu mensual i sota l'epígraf de "Pesas y Medidas", advertia els expenedors que s'estava abusant descaradament del públic consumidor i com sigui que es tractava de fets escandalosos i comprovats (sic), deia "...dense por enterados los aludidos y estén atentos a las inspecciones que en especial panaderías, carnicerías y tiendas de comestibles vayan a sufrir. Es un aviso".

És de suposar que els comerços afectats, davant d'un "aviso" tan contundent i taxatiu devien millorar la qualitat dels seus productes i del seu servei.

Pasqual Castellà

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 39 06 01

Fax 39 11 51

AGRAMUNT

**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONES DE PINTURA CAPITAN

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 / 39 04 03

AGRAMUNT

PALVI

**Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus**

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 39 12 48 - Fax 39 16 38 - **AGRAMUNT**

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 39 01 76

AGRAMUNT

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61

AGRAMUNT

**FUNDACIÓ
PRIVADA
ESPAI
GUINOVRT
AGRAMUNT**

Col·lecció "Terra de Sió"

Del 5 de setembre a l'1 d'octubre

"Correcció d'identitat"

**Exposició de
RAMON GUIXÉ**

Horari d'Estiu

de dimarts a divendres de 17h. a 20h.

dissabte de 12h. a 14h. i de 17h. a 20h.

diumenge de 12h. a 14h.

(dilluns tancat)

Visites concertades i de grups, tel. 973 - 390904

**Plaça del Mercat. Apartat de Correus 62
25310 AGRAMUNT**

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Coses de LA BARRETINA

“La Barretina” i el “Casal Agramuntí” són les dues grans societats que al segle XX canalitzaren les activitats recreatives de la vila. Entre les dues, a més de totes les altres diferències que s’hi poden observar, n’hi ha una de cabdal a efectes històrics. Del “Casal” es conserva tota la documentació des dels seus orígens, però de “La Barretina”, per explicar la seva vida i miracles, no podem fer res més que espigolar dades soltes que, de vegades, surten quan menys hi penses.

A la nostra revista SIÓ se n’ha parlat diverses vegades de “La Barretina”, aquesta entitat fundada l’any 1926 i que per circumstàncies polítiques tingué una vida efímera, tota vegada que l’any 1939, després de la guerra, no pogué reprendre les seves activitats.

Fa un temps va arribar a les nostres mans un exemplar del Reglament de “La Barretina”, editat a la impremta Pera l’any 1930. L’esmentat Reglament porta la data 13 de novembre de 1926, l’any de la fundació de l’entitat i hi consten els membres de la primera Junta Directiva que, per curiositat, transcrivim a continuació.

President: Josep Nadal Valls; Vice-president: Josep M^o Jolonch Trepà; Secretari: Joan Carrera Batalla; Vice-secretari: Ramon Roca Sala; Dipositari: Josep Mora Capdevila; Comptador: Fortunat Sans Segalà; Vocals: Ramon Roca Nadal, Francesc Trepà Guasch, Jaume Ros Vicens, Isidre Soldevila Vilanou i Artur Torrens Mitjans.

Com acostuma a succeir en poblacions que ha disposat d’una vida associativa intensa, certes entitats no comencen de zero. És el cas de “La Barretina” que en l’article primer del Reglament de referència diuen que es tracta d’una societat eminentment recreativa (...) continuadora de la que amb el nom igual venia funcionant al local del Teatre Municipal.

Segons expliquen, els antecedents immediats són una societat coral que l’any 1919 es convertí en coral recreativa i prengué el nom de “La Barretina” que anteriorment, al segle XIX, havia ostentat una altra agrupació coral. En no disposar de local propi es gaudien del Teatre Municipal, amb tractes convinguts amb l’Ajuntament. L’any 1926, unes incidències que seria massa llarg d’explicar feren que adquirissin uns solars per aixecar-hi un local en propietat, i fou aleshores quan, en augmentar les activitats, es legalitzaren d’acord amb l’esmentat Reglament.

Però pel que veurem després dona la

impressió que, a part totes les altres actuacions culturals i recreatives, en l’ànim dels redactors del Reglament el que pesava era el ball.

Evidentment una cosa són els propòsits fundacionals i una altra el que ve després, de vegades forçat per les circumstàncies. Deia l’article 3 que les activitats es desenvoluparien *amb un complet allunyament de la política*. No va ser així, segurament perquè no podia ser d’altra manera, i això va motivar la seva desaparició quan els qui manaven no eren de la seva corda.

Quan parlen dels socis i dels seus drets s’esmenten les condicions habituals en aquest tipus de societats. Per tenir dret a entrar als locals de la Societat i gaudir dels seus avantatges, hauran de ser socis els solters majors de 14 anys i menors de 40. Els casats i els solters majors de 40 anys podran entrar sempre que a la família hi hagi un soci. Fins ací tot normal, però el que ens crida l’atenció és que *els solters no balladors tindran els mateixos drets que els majors de 40 anys*. O sigui que un noi jove, ni que fos de la primera volada, si no tenia afició al ball l’equiparaven a un concho. És veritat que pel jovent el ball era la diversió per antonomàsia, però que per no tenir afició a la ballaruga neguessin a un noi, en certa manera, la seva condició de jove, potser era un gra massa! Fins i tot des del punt de vista pràctic creiem que aquesta condició podia ser perjudicial per a la Societat, perquè resultava que els no balladors, sense necessitat de pagar quota, podien gaudir de la sala-café i del cinema, perquè a “La Barretina” no tot s’acabava amb el ball. Segurament els afectats per aquesta disposició eren pocs.

Les taules i cadires de la Barretina, a l’estiu, ocupaven la vorera d’una carretera, aleshores, molt poc transitada.

Lluís Pons i Serra

C/. Àngel Guimerà, 26
Telf. (973) 39 21 22 - 39 17 34

- Serveis immobiliaris
- Assegurances
- Servei arquitectura
- Comptabilitats
- Laboral
- Assessorament jurídic
- Oficina Tècnica
- Financera i fiscal

FINQUES URBANES

VENDES

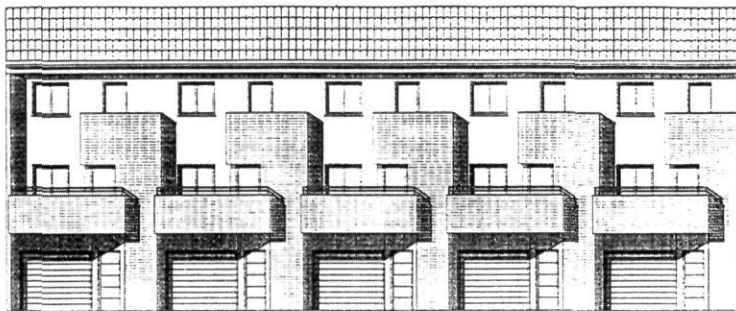
Pis Estudis Vells. Per reformar, 2'5 M.
Pis Av. Esports. 1ª planta. Calefacció, molt assolellat, 5'5 M.
Pis Av. Agustí Ros. Reformat.
Pis Ctra. Cervera, 100 m², àtic, pàrquing, cantoner, 12'5 M.
Pis C/ Pau Casals, 90 m², 3 hab. calef. gasoli, vidres càmera, tancaments alumini, cuina equipada, terrassa molt gran. 11 M.
Pis Av. M. Jolonch, 3 hab., econòmic, 4 M.
Pis Raval Puigverd, 160 m², per estrenar, 14 M.
Pis Plaça de l'Església, nova promoció, pàrquing, 14 M.
NOVA PROMOCIÓ VIVENDES UNIFAMILIARS C/ PAU CASALS
DEMANI INFORMACIÓ SENSE COMPROMÍS
Casa Pl. Olm, 100 m², jardí, per reformar, 5 M.
Casa C/. Comtes d'Urgell. 2 pisos. Seminova. Grans Baixos.
Casa a Puigverd, molt espaiosa, 3'2 M.
Casa a Claravalls, reformada, gran jardí, 6 M.
Casa a Santa Maria de Meià, dóna a 3 carrers, 7 M.
Casa a Artesa de Segre, 2 pisos de 190 m² i piscina.
Casa a Ventoses, celler, jardí, grans interiors, 6 M.
Edifici a Tàrrega, 6 plantes per exposició, centre ciutat. -a consultar -
Local C/Institut, 85 m², gran ocasió !!!, 4'5 M.
Local C/ Pau Casals, a partir de 50 m².
Baixos davant CAP, cantoners -a consultar-.
Solar c/Teixidors, 8.000 m² -a consultar-.
Solar Pg. Nou, 575 m², cantoner, 9 M.
Solar Comtessa Aurembiaix 600 m² -a consultar-.
Solar c/Jaume I, 400 m², 7 M.

LLOGUERS

Pis c/Vilavella, 150 m², terrassa, acabats luxe, 100 m², baixos.
Pis c/Agustí Ros, 5 hab., moblat, piscina, cèntric -55.000-
Pis Avgda. Marià Jolonch, 3 hab. -25.000-
Pis Ctra. Cervera. 4 hab.
Pis c/ Institut, 3 hab.
Pis Pl. Mercadal, 3 habit. -30.000-
Pis c/ Vilavella, 160 m². Per estrenar.
Casa c/Ensenyament, jardí, molt espaiós -48.000-
Local c/Sió, 25 m², amb serveis -20.000-
Local Av. Esports, 60 m² -a consultar-
Local Camí Les Planes, 230 m² -bon preu-
Local Pl. Pou, 120 m², totalment condicionat, -50.000-
Local c/ Institut, 100 m² -a consultar-
Local Av. M. Jolonch, apte per a pàrquing -10.000-
Local Pl. Mercat, 45 m², cantoner, -45.000-
Local Pl. Església, 80 m², aire condicionat -a consultar-
Local Pl. Església, 50 m², -a consultar-
Magatzem c/Safarejos, 600 m², 2 entrades, -40.000-
Magatzem Camí Planes, 300 m², bon accés -45.000-
Magatzem 300 m², a Mafet, molt alt -25.000-
Magatzem Raval Puigverd, 150 m², -15.000-
Nau 240 m², zona Clos -a consultar-

DOCUMENTACIÓ REGLAMENTÀRIA
AL SEU SERVEI.
NO DUBTI EN DEMANAR-LA!!

NOVA PROMOCIÓ VIVENDES ADOSSADES C/. PAU CASALS

INFORMACIÓ:

39 21 22

- **Estructura:** "Termoarcilla"
- **Tancaments:** Alumini lacat blanc
Vides doble càmera
- **Interiors:** Portes massisses
Enrajolat gres ceràmic
- **Bany:** Moble amb armari i mirall
Sanitaris gamma alta
- **Façana:** Combinació bloc blanc, granet marbre

- **Estructura:** Taulell de granit
Mobles alta qualitat
Campana extractora fums
Forn autonetejable
Encimera vitroceràmica
- **Caract. generals:** Garatge 2 cotxes
Gran jardí, calefacció gasoli
4 habitacions, 2 banys

Lluís Pons i Guillem Viladot, dos personatges que exporten Agramunt

He aprofitat aquest estiu —estació en què el temps sembla més fecund—, per rellegir el desplegable sobre “Lo Pardal”, la/es casa/es de la poesia visual d’Agramunt, on hi ha una conversa entre els dos protagonistes: El Lluís i el Guillem.

No és la primera vegada que en Lluís Pons presenta l’obra del polifacètic Viladot. Recordo una exposició sobre la seva obra en uns moments en què estava influenciat per l’avantguarda russa.

En aquesta conversa es parla d’art amb un llenguatge entenedor. En Lluís Pons aconsegueix amb unes 36 preguntes demostrar que a part de bon narrador i historiador és bon periodista, ja que ens fa conèixer l’autor en boca del propi autor. Escrits com aquests ajuden a la gent entrar en el món artístic, ja que és un text clar i didàctic.

La relació de col·laboració entre els dos personatges es dona des de fa temps. El llibre de Lluís Pons *Notícia d’Agramunt* és acompanyat per fotografies d’en Viladot.

Són dos personatges d’una mateixa generació, nascuts el Lluís el 1921 i el Guillem el 1922. Els dos van anar una part de la seva formació acadèmica junts als “Hermanos” a Agramunt. Es podria dir que la seva relació és per complementarietat: un pagès, l’altre farmacèutic; un autodidacta, l’altre universitari; un de casa humil, l’altre de casa acomodada; un de radi d’acció a nivell comarcal, l’altre més cosmopolita; un més proper a l’etnologia, l’altre més proper a la psicologia, un apassionat per la història, l’altre per la literatura i l’art, etc. Amb tot, els dos tenen com a denominador comú Agramunt i per això és molt normal trobar-los habitualment en el mitjà escrit d’aquesta població: la

Lluís Pons i Guillem Viladot durant l’acte de presentació del llibre “Notícia d’Agramunt”.

Foto: J. Bertran

Revista SIÓ, que acaba de superar el núm. 400.

Si entrem als comentaris de “la conversa”, en Lluís barreja qüestions de la vida de l’artista amb preguntes vitals com, *què entens per poesia?, et consideres un avantguardista?, que és la poesia visual?, com et definiries?, ...* i amb preguntes de to col·loquial per a fer més pedagògic el text, de manera que l’espectador es sent moltes vegades a la pell del qui fa l’entrevista, quan per exemple diu: *Tot això és bastant complicat, m’ho podries explicar una mica més?, o bé però en tot això què hi pinta la poesia?, o i en aquesta teorització tothom és capaç de seguir-te?, etc.* La conversa per tant, és una lliçó de síntesi que ens mostra tot el procés de treball i com és la persona d’en Viladot.

Ja fa anys havia llegit la definició sobre Lluís Pons com a lletraferit d’Agramunt. La seva disciplina i constància en el treball.

El seu caràcter humil i auster, on qualsevol tema el converteix en un fet natural mostra la seva clarividència mental. I la seva humanitat, amant de les tertúlies (el podem trobar alguns dies al Casal fent petar la xerrada), fa que sigui un personatge modèlic.

Que Guillem Viladot hagi escollit per aquesta conversa el Lluís és un fet significatiu. Quan en Guillem coneix molts personatges de renom com crítics d’art o altres escriptors que ho haurien pogut fer. M’atreveixo a pensar que l’elecció va ser molt premeditada. Pel seu llenguatge entenedor, concret i pel que els dos tenen aquesta dèria agramuntina que els uneix.

Si l’àmbit que abraça en Guillem Viladot a nivell de Països Catalans ha estat reconegut, entre altres activitats com a escriptor del mes, crec que seria bo reconèixer-li a Lluís Pons a nivell comarcal la seva aportació en ensenyar-nos

SERVEIS 10

LLOGUERS

Pisos

- Carrer Sió. 5 habitacions. Foc a terra. 2 banys. Pos. calefacció.
- Apartament a SALOU. Cèntric, jardí i piscina comunitaris.
- Carrer Sant Joan. Cuina i banys reformats.
- Ctra. Cervera. Pis nou. 4 habitacions. Pàrking.

Locals comercials

- Sabateria de Dalt. Molt econòmic, 70 m².
- Comtes d'Urgell. 2 sortides. 5 m. d'alçada.
- Baixos. Plaça Amball. 100 m².
- Estudis Nous. 60 m².
- Local 580 m² amb altell.
- Artesa de Segre. Nau diàfana de 1.700 m². Possibilitat venda/lloguer.
- Tàrrega. C/. Jaume I, de 140 m². Possibilitat venda/lloguer.
- Baixos. Magatzem c/. Convent 13 x 12 m.

Veniu i
informeu-vos!

- Parcel·les en urbanització de 500, 600, 700 m.
- Pisos Artesa de Segre. Plaça Ajuntament. Acabats primera qualitat.
- Parcel·les zona Clos.

VENDES

Cases

- Butsènit. 3 plantes. Reforma recent. 3 habitacions. Menjador, sala d'estar i terrassa. Possibilitats d'hort o jardí.
- Pradell amb terreny de cultiu (1 Ha. aprox.).
- Tàrrega. Plaça de les Nacions.
- Vilanova de Bellpuig. 400 m², reformada. Ideal 2ª residència. Possibilitats venda/lloguer.
- Tàrrega. Planta baixa + 2 pisos + pati exterior.
- Claravalls. 2 plantes. Cuina reformada. Terrassa 100 m². Golfes.
- Gualter. Amb corral i hort, 4 ha. de terreny.
- Tudela. 2 plantes. Pati exterior.
- Santa Maria del Camí. 2 plantes. Piscina, jardí.
- Butsènit. 350 m². Garatge i dues plantes.
- Mont-roig. Casa.
- Apartament de Salou. 2 hab., jardí comunitari amb piscina. Situació immillorable.
- Casa rural a Agramunt amb terreny de cultiu (600 m.).
- Casa al Raval de Puigverd. Baixos, dos pisos i golfes. Possibilitat de venda per separat.
- Cases unifamiliars. Plaça del Clos. 3 places de pàrking. 2 plantes. Ampla terrassa.
- Casa. Plaça Mercadal.
- Mont-roig. Casa pairal, 2 plantes

Pisos

- Plaça del Pou.
- Avgda. dels Esports.
- OPORTUNITAT. Avgda. Agustí Ros. Molt econòmic.

Locals Comercials

- Baixos. Acondicionats com a bar.
- Ctra. de Cervera. Ideal per comerç.

Solars

- Preixens. 70 m² edificable a peu de carretera.
- Polígon industrial, 500 m² amb serveis.
- Avgda. dels Esports (575 m²).
- Raval de Puigverd (75 m²).
- Finca urbana a Ctra. de Cervera (550 m²).
- Finca urbana. Avgda. dels Esports.

A més els oferim:

- ZURIC ASSEGURANCES

{ Vida
Llar
Automòbil

- Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.

PROPERA PROMOCIÓ PISOS VPO

Carrer Pau Casals. Acabats de qualitat, tot exterior
Armaris encastats. Calefacció: Llum/gas. Bona situació.

ADMINISTRACIÓ DE PISOS i COMUNITATS

C/. Àngel Guimerà, 10 - Tel. i Fax 39 23 24 - **AGRAMUNT**

com eren i com vivien els nostres avantpassats a Agramunt i les seves rodalies.

Acabaria recomanant-vos que llegiu aquesta conversa, un gran encert enfront la típica presentació lineal, on la majoria de vegades els interessats lectors es queden a mig camí, per la dificultat afegida en què s'acostuma a fer

"calderada" entre filosofia, subjectivisme i paraules molt abstractes.

En aquest escrit em volia estar de fer cap comentari de l'obra o del que es diu a "la conversa", però no puc resistir de

parlar de "l'objecte trobat".

L'objecte és lligat a disseny i creativitat de l'home. Quan un objecte esdevé obsolet, fins ara era llençat a les escombraries. Els artistes avantguardistes van ser els primers en recuperar-los i en donar-los una segona vida, oblidant la funció original i adquirint un nou significat, segons la seva

nova col·locació, el context, la nova visió,... etc.

Si amb l'exposició passada de la Serafina Balasch l'objecte quotidià era tema d'anàlisi i d'homenatge, amb Viladot

l'objecte agafa un nou caràcter. Alguns han parlat de la subversió de l'objecte.

Aquest tema és molt actual, quan a més a més, hem entrat a nivell social a l'època de la "r" que en aquest cas és la reutilització i la revitalització, per evitar més muntanyes de residus. Aquesta idea d'una segona vida de l'objecte s'està començant a portar a terme en el disseny dels nous objectes.

Per això, ens trobem amb dues persones pioneres: Guillem Viladot com a subversiu de la lletra i després de l'objecte, que són els dos conceptes més lligats a l'evolució de l'home i de la seva felicitat. I Lluís Pons com a introductor de l'interès per la història comarcal, avui en dia ja més valorada. Amb aquests dos personatges podem dir que tenim dos ambaixadors d'Agramunt i de la Ribera.

Josep Mora Castellà

Els dos tenen com a denominador comú Agramunt i per això és molt normal trobar-los habitualment en el mitjà escrit d'aquesta població: la Revista SIÓ, que acaba de superar el núm. 400.

Opinió

Endimoniats

La paraula endimoniaat és la més adequada que he trobat per qualificar a aquests éssers que, en el País Basc i amb el pretext d'unes llibertats, indiscriminadament desposseeixen la d'altres persones però, a més a més, d'una manera ignominiosa i els retenen en unes condicions infrahumanes. Pel seu comportament semblen posseïts per esperits malignes, ja que les seves ments no funcionen a nivells racionals.

No es comprèn la seva actitud ja que no és lícit que, en nom d'un nacionalisme –en aquest cas el basc–, s'arribi a aquests extrems de maldat. No es pot bastir cap nació amb semblants fonaments de barbàrie. Segrestant persones durant mesos i mesos, sotmetent-los a tortures mentals i degradacions físiques, no es

conquereixen les llibertats d'un poble.

És molt legítim que es defensin uns ideals patris, que es lluiti per aquests, fins i tot es pot admetre que, en moments determinats, es vulgui fer-los valer per la força. Ara, el que és del tot inadmissible són els mètodes que fan anar aquests folls satànics, plens d'odis, de ressentiments, de complexos obsessius, perduda completament la noció de la realitat, immersos en un món utòpic, que els fa inaccessible, impenetrables a la comprensió i al diàleg.

Cal que les persones que més o menys obertament les recolzen, les que emparades per les lleis democràtiques, es mouen lliurement demanant –ara sí– els drets humans per als presos etarres, posin fre a aquestes bèsties encauades. Sols ells, demostrant la seva pretesa

democràcia –no encobrint aquests fanàtics– poden parar-los, isolar-los, treure'ls les urpes i les dents.

Ha arribat el moment de deixar-se de greuges que, sens dubte, hi són però que cal solventar per la via pacífica. De no confondre "la gimnàstica amb la magnèsia" pel bé de tot el proïsme: suporta els teus semblants si vols que et suportin a tu. De no fer-se així, no sé on pot arribar aquesta espiral de pors, violències, morts.

Davant d'aquest panorama es fa molt feixuc voler seguir mantenint el no a la pena de mort, i... és molt trist sols el pensar que es pugui arribar a aquesta conclusió.

Jaume Cots

CLÍNICA DENTAL

Montse Corrales Gomà

Jordi Freixes Gil

(Odontòlegs)

Horaris:

Dimarts, dimecres i divendres
(de 8:30 a 13 h i de 15:30 a 20:30),
dissabte (de 8:30 a 13 h).

Hores a convenir.

Avgda. Agustí Ros, 2, baixos
25310 Agramunt (Lleida)
Tel. i Fax (973) 39 17 49

...I RECORDI,
SI VOL MOBLES, MOBLES,

MOBLES ESCOLÀ

ESCOMOBLE, S.L.

Avgda. M. Jolonch, 28 i Carrer Firal, 15 - Telèfon 39 07 85
AGRAMUNT - URGELL

Zàpping

El qui hagi viscut una experiència televisiva al costat d'un virtuos del zàpping, segurament que l'haurà impactat profundament. Es tracta d'una mena de competició individual, un repte consistent en passar d'un canal a un altre de televisió, amb una mena de frenesí irrefrenable.

Acostumats a suportar programes sense interès ni contingut perquè ens feia mandra alçar el cul de la cadira, els nous artefactes i la seva manipulació a l'abast de tothom ens tenen encantats.

Per altra banda és curiós observar la conducta i reaccions del qui es dedica al zàpping. En principi amb una certa timidesa, seleccionant curiosament els programes i passant d'un canal a l'altre amb una certa mesura, després, poc a poc, es fan addictes a una mena de joc que els apassiona i els aïlla del seu entorn.

Recordo una vetllada inoblidable al costat d'un gairebé professional del zàpping i que en certa manera va ser el meu bateig de foc en aquesta activitat. En escassos minuts va passar per la meua retina la imatge fugissera d'una pel·lícula de "suspense", el concert de la soprano Maria dels Àngels, un documental sobre Egipte i esport, sobretot esport.

No sé si la persona que manipulava el comandament a distància es va assabentar d'alguna cosa, suposo que sí, perquè si tot és qüestió d'entrenament, em consta que està ben preparat.

Pel que a mi em pertoca, cansada de tanta activitat ocular i completament saturada d'imatges que es confonien i es barrejaven sense ordre ni concert vaig, literalment, fugir per intentar assimilar aquella sobredosi de fragments televisius que, com qualsevol barbitúric, em va deixar K. O.

TERESA

REPICÓ '97

Xè ANIVERSARI COBLA JOVENÍVOLA D'AGRAMUNT Vè ANIVERSARI COBLA RIELLA D'AGRAMUNT

Repicó '97, és la festa que oferim les dues Cobles d'Agramunt els propers 20 i 21 de setembre, en motiu de la celebració dels nostres respectius aniversaris i com a "repicó" de la temporada sardanista.

Els actes començaran dissabte a la tarda amb un espectacle de carrer de la Companyia Teatredetics. Animació per la vila amb la "xaranga" La Patolea.

La nit serà molt especial: Presentació del Disc Compacte enregistrat recentment per les dues Cobles. Audicions de música per a Cobla, amb espectacle pirotècnic de l'Espetec, Sardanova amb Santi Arisa i la Cobla Jovenívola i nit de marxa amb la Tribu i el grup de rock Sex'garra. La poca nit que quedi es podrà passar al Passeig que s'habilitarà per l'acampada lliure.

El diumenge s'encetarà amb el parc infantil organitzat pels bombers d'Agramunt i el grup d'animació local Olla Barrejada.

Al migdia, l'Esbart de Torroella de Montgrí ens oferirà l'evolució de la sardana amb l'espectacle Trencats i Seguits, amenitzat per la Cobla Jovenívola i els Grallers d'Agramunt.

Es celebrarà, també, un **dinar de germanor** obert a tothom que ens vulgui acompanyar. Després, Cafè Concert interpretat per la Cobla Tres Quartans d'Agramunt. Seguidament, i per acabar els actes del Repicó '97, l'Esbart Sant Martí de Barcelona i les dues cobles d'Agramunt oferiran un magnífic repertori de ballets populars dels Països Catalans.

Les dues cobles desitgem que sigui una gran festa, tant per a nosaltres com per Agramunt. És per això que us hi convidem a tots.

Nota: Qui vulgui participar al dinar, haurà d'apuntar-se a la llibreria l'Espiga o a la carnisseria Jacarn.

**Cobla Jovenívola d'Agramunt
Cobla Riella d'Agramunt**

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tàrrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lérida) España
Teléfono: (973) 39 02 00*
Telefax: (973) 39 02 08

SACS DE PAPER

PLÀSTICS

TRANSPORTS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

AUTO SERVEIS DEL SIÓ S.L.

**MECÀNICA, ELECTRICITAT
XAPA i PINTURA, AMB LA MÉS
AVANÇADA TECNOLOGIA**

Servei de grua permanent

Estem al seu servei a la

Ctra. de Cervera, s/n. (Polígon, nau 1 i 2)

Tels. Taller 39 22 31

Mòbil 908 03 91 57 - **AGRAMUNT**

Reddis

**ASSEGURANCES
GENERALS**

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

Notícies de la Coral

LA CORAL BON CANT D'INTERCANVI

El passat mes de juliol la Coral Bon Cant va realitzar una de les activitats més importants programades amb motiu del seu 25è Aniversari: l'intercanvi amb un cor infantil d'Anglaterra.

La Coral Bon Cant ha participat en aquests 25 anys en intercanvis de cap de setmana programats pel Secretariat (SCIC) amb corals de la nostra terra. Els anys 1985 i 1986 la Coral realitzà el seu primer intercanvi fora de Catalunya amb la Coral Reina Fabiola de Motril (Granada) que comportà un gran treball de planificació i preparació musical i va ser tot un èxit.

La celebració del 25è Aniversari de la Coral Bon Cant durant tot l'any 1996 va propiciar l'interès dels cantaires per realitzar un intercanvi amb un cor estranger sabent que això els comportaria una feina extraordinària.

En un principi l'intercanvi s'havia de fer amb el cor Skinners d'Anglaterra a començaments d'aquest any, però per diversos motius no va reeixir. No obstant, malgrat el contratemps que momentàniament va significar això per a l'organització, l'intercanvi es va poder muntar poc temps després amb un altre cor anglès, el **Maidstone Youth Singers** (el Cor Jove de Maidstone).

LA CORAL BON CANT A ANGLATERRA

La primera fase de l'intercanvi es va desenvolupar a principis de juliol, del 3 al 9, i va consistir en l'acollida de la nostra coral a Maidstone.

El grup estava format per 34 cantaires, dels quals 9 eren de la Coral Dolces Veus

Concert de presentació a Agramunt (29-6-97).

d'Anglesola, i 5 acompanyants. L'allotjament s'efectuà a les cases dels cantaires del cor amfitrió i altres familiars o persones vinculades amb el cor ja que la nostra expedició era més nombrosa que el nombre de components del cor amfitrió.

L'acolliment rebut durant aquells dies va ser extraordinari i això és molt d'agrair si tenim en compte l'esforç que van haver de fer per atendre tanta gent.

Durant l'estada a Maidstone el cor amfitrió va organitzar tot un seguit de visites culturals a llocs de gran interès històric-artístic, com són la població de Chatham, el castell de Leeds, el castell i catedral de Rochester, la catedral de Canterbury... i no hi podia faltar la visita obligada a Londres, així com un recorregut amb vaixell pel Tàmessis. A més a més el nostre cor visità l'escola de

Maidstone (Roseacre School) on actuaren i pogueren conversar amb els alumnes, sobretot amb els estudiants d'idiomes.

En l'aspecte musical la Coral Bon Cant va realitzar tres concerts oficials, però gairebé tots els dies van tenir alguna que altra cantada informal als llocs que visitaven. El divendres dia 4 actuaren al Mote Hall en un concert conjunt amb el Maidstone Youth Music Society i el Hilton Hall Dance Academy. El divendres dia 6 actuaren al Gala Concert at Exchange on compartiren concert amb un cor d'EE.UU. (The Minnesota High School Chorale) i un grup de dansa de Bèlgica (Sidharta Dance Group). L'últim concert oficial va ser el dimarts dia 8 a l'església metodista (Methodist Church) de Maidstone on també compartiren concert amb el Maidstone Youth Singers i altres cors de

Foto: J. Piquan

Foto: Arxivi Coral (Núria Regué)

La Coral Bon Cant davant el castell de Leeds a Anglaterra (5-7-97).

la Societat Musical de Maidstone.

El repertori ofert per la Coral Bon Cant sota la direcció de la Joana Tolmos i Pujol va ser majoritàriament cançó popular catalana i de l'Estat espanyol (gallegues i basques). Aquest programa va ser presentat a Anglesola i Agramunt els dies 27 i 29 de juny.

L'estada de la coral Bon Cant va coincidir amb la realització del Festival Internacional de Música i Dansa de Maidstone. Tot i que no hi va participar, el fet de realitzar els concerts amb altres grups estrangers participants al Festival, va ser una motivació per als nostres joves cantaires que van posar tot el seu ànim perquè sortís el més bé possible. Dins els actes d'aquest Festival la Coral assistí a l'obra "Carmina Burana", una òpera per a cor infantil, orquestra i solistes.

El dimecres dia 9 a mig matí la Coral Bon Cant empenia viatge de retorn cap a casa. Al seu darrera quedaven uns dies meravellosos i uns records entranyables, però sobretot romanía la il·lusió i l'esperança de tornar a veure i abraçar els nous amics anglesos en la segona fase de l'intercanvi a Agramunt, quan seria la Coral Bon Cant l'acollidora del cor anglès de Maidstone.

AGRAMUNT ACULL EL COR ANGLÈS MAIDSTONE YOUTH SINGERS

Durant una setmana, els components del cor infantil Maidstone Youth Singers d'Anglaterra convisqueren amb famílies agramuntines.

El cor anglès arribava el dilluns dia 28 de juliol a la plaça del Mercadal passades

les 10 de la nit. Amb la seva arribada s'iniciava la segona fase de l'intercanvi amb la Coral Bon Cant iniciat a principis de mes a Maidstone. Acte seguit els components del cor anglès format per 18 cantaires, totes noies en edats entre els 13 i 19 anys, i 3 acompanyats van ésser distribuïts per les cases dels membres de la Coral Bon Cant que, a més a més,

Foto: J. Pujol

Concert del Maidstone Youth Singers a Agramunt (1-8-97).

acolliren els cantaires de la Coral Dolces Veus d'Anglesola participants en l'intercanvi.

Dimarts al matí s'iniciava amb la sortida cap a Barcelona per visitar el Palau de la Música Catalana, la Generalitat, la Sagrada Família..., tot un seguit d'activitats culturals programades per a donar-los a conèixer el nostre país. Visitaren Montserrat on pogueren escoltar l'Escolania, el monestir de Poblet, el castell i les caves de Raimat i gaudiren plenament d'una jornada a la platja.

La seva música va ser amplament coneguda i difosa per les nostres contrades a través dels quatre concerts que van realitzar a les poblacions de Bellpuig, Vilagrassa, Agramunt i Anglesola. A la nostra Vila el concert es va fer el divendres dia 1 a la nit al temple de Santa Maria davant un públic força nombrós. Sota la direcció de JEFFREY VAUGHAN i PETER ASHLEY interpretaren un selecte i variat repertori de cançons en una actuació molt admirada

i aplaudida pel públic.

Diumenge a la nit es va fer un sopar comunitari a la casa de la Coral com a cloenda de l'intercanvi.

L'endemà el cor jove de Maidstone empenia viatge de retorn cap al seu país. Finalitzava una llarga setmana de convivència i es reafirmava una amistat iniciada a principis de mes a Maidstone.

Treballar perquè aquest projecte es convertís en realitat ha estat un repte molt important i alhora molt enriquidor per a tots els membres de la Coral bon Cant i Dolces Veus, que tot i essent de dues corals diferents han sabut trobar l'equilibri i la complementarietat necessària, fet que ha permès de fruit d'una bona convivència i d'una bona amistat que, en definitiva això és el més important.

J. Pijuan

Els components de la Coral Bon Cant i el Maidstone Youth Singers, abans d'acomiar-se (4-8-97).

Foto: J. Pijuan

Comunicat Grup Sardanista Estol

Ens adrecem a totes les entitats de la Vila, als lectors d'aquesta revista i així mateix a tots els agramuntins i comarcans, per assabentar-vos que des del mes de juny la nostra vila compta amb una entitat cultural més. Som el Grup Sardanista Estol i el formem pares i dansaires de la Colla Juvenil Estol i de la Colla Infantil Espígol que properament s'estrenarà.

Quedem a la vostra disposició i ens podreu trobar al carrer Clos, número 31, d'Agramunt.

Grup Sardanista Estol

Gestoria Feixa

Estudis Nous, 4 Tel. 39 06 31 - Fax 39 23 07 AGRAMUNT

AGF UNIÓN FÉNIX

- Assessoria Fiscal, Laboral i Comptable.**
- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials.**
- Una gamma d'assegurances a la teva mida.**

Taxi *Sayed*

970 443 666

39 00 08 - Agramunt

Servei Permanent 24 h.

APLICACIONES
DE PINTURA

VLADIMIR TRIQUELL

Baixada del Convent, 7 - 2n
Telèfon 39 16 55

AGRAMUNT

Turrone Vicens

XOCOLATA • CARAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 390.607

distribucions

AGRAMUNTESA

S.C.P.

Servei a domicili

Estudis Nous, 19 • Tel. 39 01 64 • AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

calefacció
fontaneria
electricitat
electrodomèstics
mobles de cuina i bany

F. Vilanova

Àngel Guimerà, 13 - Telf./Fax 39 08 90 - 25310 AGRAMUNT
Prat de la Riba, 6 - Telf. part. 39 02 23 - 25316 PREIXENS

És més notícia

El futbol cada cop és més notícia als mitjans de comunicació perquè té la capacitat de menjar-se el terreny a altres gegants de la informació com són la política o l'economia. I si analitzem el perquè veurem que, primer de tot, el futbol ofereix resultats definitius, més clars i, sobretot, més immediats que qualsevol dels seus competidors, amb l'avantatge que són ben entesos per tothom. Resultats que generen un seguit de converses i comentaris en tots els àmbits d'abast quotidià, des del treball a l'estrictament casolà.

De ben segur que si el futbol fos un esport de pràctica diària ja faria temps que hauria caigut en el pou de la monotonia i de l'avorriment, però quan només teníem futbol els diumenges i alguns dimecres escadussers, se solia tenir molt en compte que cap altra programació, del tipus que fos, envaís el terreny esportiu que era dedicat a aquell dia laboral d'entre setmana.

Malgrat que el futbol és molt anterior a la televisió, sembla un fenomen concebut per a la petita pantalla. Allí, amb el mateix temps que dura una pel·lícula, ens transmeten un partit sencer, on vint-i-dues persones que donen puntades a la pilota miren de distreure'ns i apassionar-nos, i el cert és que la majoria de vegades ho aconsegueixen plenament. Avui, quan la lliga i la competició europea es posen en marxa quasi ens en serveixen cada dia, tan sols en resten immaculats els divendres, una mena d'abstinència setmanal que es pot aprofitar per treure les possibles conclusions, positives o negatives, de tanta pilota a la pantalla; és clar, sense cap pretensió d'assolir mai el consens.

Si ens hi fixem, veurem que cap altra activitat humana té desenllaços tan resolutius i encomanadissos. En futbol tothom està en condicions de dir-hi la seva, o almenys tothom s'hi veu en cor de fer-ho, mentre que en els temes de política o cotitzacions de borsa són molts menys els qui veritablement hi estan interessats, i el seu comportament sol ser més discret, cosa que no vol pas dir mancat d'interès, no, perquè el seu punt de mira busca constantment fer diana.

Algú deia que el fet que el futbol és més notícia que la política o l'economia, es deu a l'avantatge que té de produir molts desenllaços en un mínim de temps, mentre que en el terreny polític i econòmic es desenvolupa tot més pausadament.

Donem-ho per bo?

A. PONSÀ

No a la pena de mort

No és pas fàcil fer entendre a joves de disset o divuit anys que l'anul·lació de la pena de mort va ser un èxit assolit per la societat democràtica i que, per tant, tornar a admetre-la altra vegada com a recurs de punició d'aquells delinqüents que per la seva maldat semblen demostrar que no tenen remei o que no es mereixen altra cosa, seria un greu pas endarrera.

Faig aquesta afirmació perquè en els darrers anys he tingut l'oportunitat de debatre amb els estudiants més grans aquesta qüestió. Tot i que el jovent d'avui en dia és molt obert i ha assolit un grau de comprensió, d'humanitat i d'aprenentatge molt meritori (en especial aquells que tenen l'oportunitat i la voluntat d'estudiar), és curiós constatar com davant d'un fet com la pena de mort una majoria es retreuen i a vegades fins i tot reivindiquen amb una forta convicció que caldria que altre cop les lleis del nostre país la contemplessin.

Aquest posicionament, tanmateix, no crec que tan sols sigui propi dels joves, sinó que probablement és el reflex d'una opinió majoritària sorgida del seu ambient familiar i social. De manera que no seria aventurat dir que, si poguéssim realitzar una enquesta respecte la pena de mort, una bona part de la societat s'hi mostraria favorable.

Posem uns exemples per entendre'ns. Què cal fer amb un delinqüent que ha violat i matat una noia? I si, a més, és reincident? Què cal fer amb els terroristes que fan esclatar una bomba en un mercat ple de gent? Què cal fer amb aquell que agafa una arma i dispara a tort i a dret en una escola infantil?

Comprenc que a cop calent les persones responguem que delinqüents com els esmentats sols es mereixen la pena de mort. No obstant això, si som un xic més temperats hem d'admetre que aquesta no és la via a seguir per aconseguir un món millor. No és matant aquells que maten com podem endreçar un xic aquesta societat.

No, doncs, a la pena de mort perquè prou sabem que la justícia humana encara és molt imperfecta i només pel sol fet d'haver-se donat casos en què s'han condemnat innocents n'hi hauria d'haver prou perquè mai no s'apliqués. No a la pena de mort, perquè prou sabem que l'home està condicionat pel seu ambient de manera que pel sol fet de néixer en un barri marginal o de viure en una situació desestabilitzada el grau de delinquir és molt més elevat. No a la pena de mort perquè admetem que sempre hi ha una possibilitat de rehabilitació i de penediment pel criminal més abominable.

Totes aquestes consideracions m'han vingut a la ment perquè aquest estiu els terroristes d'ETA amb l'assassinat de Miguel Angel Blanco ens han posat el llistó molt alt i molt difícil a tots els que advoquem per l'abolició de la pena de mort. Amb tot, però, com que tenim el cap fred i volem demostrar que no som com ells, continuarem defensant ni que sigui amb llàgrimes als ulls la supressió de la pena de mort fins i tot per a uns assassins tan execrables com els que dispararen al jove regidor d'Ermua.

Joan Puig

Electricitat ALBAREDA	
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04
Pastisseria i Forn BARÓ	
Sió, 12	Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL	
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70
Motos BOVET	
Carrer Institut	Tel. 39 09 99
Forn CAMATS	
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38
Magatzems COTS	
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32
Carnisseria JORDINA	
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37
Torrans i Pastisseria A. LLUCH	
Plaça del Pou, 1	Tel. 39 00 30
Electricitat J. OMEDES	
Plaça del Pou, 22, 6 ^a B	Tel. 39 04 22
Relotgeria, Joiera i Armeria JOSEP PLA	
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06
Electricitat i Fontaneria P. RIERA	
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14
Torres CA L'ESPARTER	
Sió, 35	Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS	
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA	
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38
Queviures J. SERA	
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85

Quelin
Esports

Avgda. Jaume Mestres, 27
Telèf. 39 04 78
AGRAMUNT

 FLECA • PASTISSERIA
M. Ricart

C/. Sió, 33 - Tel. 39 02 79
Avgda. Agustí Ros, 46
C/. Pompeu Fabra, 2 - Tel. 39 20 64
AGRAMUNT

BLANC & NEGRE 2

*HOTEL * BAR*
RESTAURANT

Ctra. Cervera, s/n. Telf./Fax 973 - 39 12 13
25310 AGRAMUNT (3línies) Urgell

TOPOLINO

roba infantil
i juvenil
tot pel nadó

Avgda. Catalunya, 14 "edifici La Torre" - Tel. 39 00 02
25310 AGRAMUNT
C/. Balmes, 3 baixos - Tel. 60 05 55
25230 MOLLERUSSA

Des de les golfes del Farreny

“De l'amistat”

En la vida coneixem persones, i unes ens agraden més que altres. Pel que sia, en tractar-nos com més millor i després d'anys, amb algunes, anem reafirmant el que en podríem dir, una autèntica amistat. La qual cosa fa que, amb aquests sers, es creï mica a mica uns vincles que ens van unint més i més, llavors els anomenem amic o amiga, en aconseguir tenir una amistat plena, ferma i consolidada. Hi haurà o no afinitat d'idees amb aquestes persones preferides per nosaltres, amb les quals gaudim parlant i estant amb elles. També els tindrem posada la confiança, ens en fiarem i serem oberts, molt oberts amb aquestes. En certa manera no diré que les necessitem, però el trencar amb un amic o amiga pot ser traumàtic. Tots tenim per bé o per mal, aneu a saber, una quantitat de condicionaments, tant de tipus familiar, com per la societat amb si. Per allò del que diran, per exemple, per aquest i altres motius ens frenem i, ens influencien també en el nostre comportament; fins i tot a vegades, en el pensar. En arribar ací, la cosa ja comença a ser preocupant, per no dir greu, ja que intervé de manera molt directa en l'autorealització d'un mateix.

I ací ja caiem en la por, o bé la covardia. Aquest fenomen es dona més aviat en pobles petits, llocs on tothom es coneix i on tots han de ser, més o menys, no diré igual, però per dir-ho amb dues paraules ben aclaridores, tothom ha de ser normal i corrent i sempre tenir molta cura del que diran.

Hi ha d'haver en els petits pobles, compartiments, caselles, llocs concrets on cada u ha d'encaixar. S'ha de seguir una norma, no es pot trencar motlles. Hi ha el normal, allò que tothom accepta i entén, i l'anormal és la cosa per a minories.

Ai del rebel, del diferent; ai d'aquella persona que, conscientment o inconscient, intenti no ser normal i corrent! I no diguem (parlàvem de l'amistat) quan dos homes, o bé dues dones, són *massa* amics. I també si, són *massa* amics, un home i una dona; segons el criteri de la majoria. I és que tothom és observat, vigilat, catalogat. O potser era així i ja ha deixat de ser-ho? Em sembla que sí, que la cosa es desborda i que no s'aturarà així com així, per sort. Ens hem de fer a la idea que hem de canviar, obrir, no tancar, en les idees sobretot. I reflexionar afrontant el futur, fent anar el cap, sense por de tornar-nos

folles. Fem-lo servir, no sols per a fer números, per als negocis i/o per a fer més i més diners. Al seny, afegim-li un xic de rauxa perquè ens equilibri. Passem una miqueta del material, i que el nostre sentit de l'humor, del que sempre parlem, sigui agradable a tots. Que no creï antagonismes, discussions inútils. Que el renovar-nos o morir sigui entès per tots igual, per a ser motiu d'unió i mai de discòrdia.

Passem un xic del que diran, mirem-nos nosaltres abans de xerrar, de criticar a qui sia. No ens escandalitzem de res, mentre no perjudiqui a tercers, tinguem un xic de paciència, amb els joves sobretot, que ells tenen molts anys per a aprendre, per a rectificar, i fer-se. Ja aniran entenent tot allò que els cal entendre, com a nosaltres ens va passar. I els més grans, traiem-nos les caretes, deixem de semblar, per a ser de veritat. Amb tots els nostres defectes i les nostres no poques qualitats. Estimem de veritat i després fem el que vulguem. Fora, lluny de nosaltres les mirades d'enveja i d'odi i la mala bava. Que al cap i a la fi tots som agramuntins, catalans, que no és poc. A més de ciutadans del món. A fer poble, a fer país, *el nostre*; obert, solidari, i amics amb tothom, per al bé de tots i per a sempre.

SANGRÀ

FABRICANT DE TENDALS

Tapisseria - Cortinatges - Matalassos
Persianes - Mosquiteres

Av. M. Jolonch, 38 - Tel. 39 06 37 **AGRAMUNT**

L'Espiga

llibreria - papereria

Plaça del Pou, 2
Tel. i Fax: 39 04 25
Tel. Part: 39 24 72
25310 AGRAMUNT

EXCAVACIONS
TRANSPORTS

FITÓ, S.L.

Avgda. M. Jolonch, 46

Tels. (973) 39 07 35 - 39 21 04

Tel. mòbil 908 93 89 37

AGRAMUNT (Lleida)

Mobles de Cuina

GRAU

ESTEM AL SEU SERVEI AMB UNA ÀMPLIA
GAMMA DE MOBLES DE GRAN QUALITAT I
TOTS ELS COMPLEMENTES NECESSARIS PER A
LA CUINA: AIXETES, MARBRES,
ELECTRODOMÈSTICS, TAULES, CADIRES...

VINGUI I VISITI LA NOSTRA EXPOSICIÓ, LI
FAREM EL PRESSUPOST DE LA SEVA CUINA A
LA SEVA MIDA, SENSE CAP COMPROMÍS.

C/. Estudis Nous, 2 - Tel. i Fax 39 11 77

AGRAMUNT

**TALLERS
BERTRAN, S.L.**

SERVEI
OFICIAL

Reparació de tota mena de
vehicles Diesel i Gasolina

També els oferim els següents serveis:

- ✓ **ASSEGURANCES**
- ✓ **RECANVIS**
- ✓ **PLANXISTERIA i PINTURA**
- ✓ **VEHICLES D'OCASIÓ**

Ens trobareu a:

Avgda. Catalunya, 13 - Tel. 39 02 86 - Fax 39 03 24
AGRAMUNT

**Elaboració artesana de
torrons i massapans**

**TORRONS
FELIX
ARTESANS**

Obrador: C. Comtessa Aurembiaix, 5
Tel. 973 / 39 03 19
AGRAMUNT

Notícies del suïcidi

El suïcidi és tan romàntic... Però, al capdavant, és la mort. Un dels camins que ofereix la filosofia –amb arrels en Plató– és que la mort és un alliberament de l'ànima atrapada en la corrupció corporal; i aleshores la mort fa lliure l'esperit. Una altra possibilitat –que arrenca d'Aristòtil– fa de l'ànima una part indestruïble del mateix cos; però, més endavant, l'experiència del "jo", arribarà, amb el cristianisme, a palesar la resurrecció de la carn. Una tercera via correspondria al materialisme, el qual resumiria la seva interpretació en el fet que l'home forma part del cosmos i al cosmos retorna. Però tota mort és, per definició, un suïcidi? És el que cal esbrinar.

Hi ha un abans i un després de l'aiguaneix romàntic i de la malaltia urgent del suïcidi que aquests van expandir. Centrem-nos, doncs, en el romanticisme, tan espiritista i sensual, tan conservador i revolucionari, contradictori des dels primers símptomes. Un dels textos filosòfics que va tenir més influència pel que fa a la forma d'entendre el món romàntic va ser la *Crítica de la raó pura* de Kant (particularment dins del romanticisme germànic). Kant va induir els romàntics a la certesa que no hi havia en el món una veritat absoluta. I d'aquí el gust per la mort. Agafem un cas paradigmàtic d'algú que creu que no existeix aquesta veritat: Heinrich von

Kleist. Aquest poeta, lector devot de Kant, podria ser l'exemple d'aquesta manca de veritat que troba l'alliberament en la mort.

El jove Kleist creu –i, endemés, ho exemplifica amb la seva vida– que l'home viu dominat per la llibertat càotica de l'inconscient. I aquesta va ser, per ventura, l'única veritat que va aconseguir dilucidar per damunt de la veritat que la raó estricta podia atorgar-li. Per-

què aquest home –com d'altra banda molts romàntics– va viure d'esma i sense cap pla de vida. El poeta escriuria en un dels seus quaderns: "Viure sense cap premeditació significa esperar a fi de veure si la fortuna ens fa més feliços del que nosaltres mateixos no sabriem ni tan sols concebre".

El caràcter erràtic de Kleist prové, probablement, de l'agenèsia causada per una malaltia venèria contreta en els anys de juvenesa i que el duria al tràgic final. El suïcidi va obsessionar Kleist a partir d'aquells moments. Fins al punt que va traçar plans per dur-lo a terme. La idea fa l'efecte que el perseguia obstinadament perquè va redactar tragèdies amb cloendes farcides d'assassinats (com a les peces del seu admirat Shakespeare) que –afirma Gabriel Ferrater– van arribar a irritar l'esperit apol·lini del mateix Goethe. Kleist preparava una mort carregada de simbolisme i de gregarisme

amorós perquè el poeta no volia morir sol. Aviat es va suïcidar d'un tret a la boca juntament amb una amiga –amb la qual ni tan sols no l'unia la qualitat d'amant– que patia una malaltia incurable. Aquesta dama s'anomenava Henriette Vogel. I ambdós es van treure la vida vora el llac Wannsee.

El tòpic de la mort en l'edat juvenívola és pròpia de l'histrionisme del romanticisme (recordem, si més no, el ressò epopeïc que va adquirir el *Werther* de Goethe quan va envair Europa d'un xarripió de suïcidis). En aquella època la mort era contemplada, en part, com l'alliberament d'un dolor que corcava la consciència; i, per altra banda, una ostentació de la rebel·lió contra el sistema. Tal vegada la pirueta final d'un mal actor. No gaire més tard, un altre representant de les boires teutòniques, Artur Schopenhauer, reprenia la idea amb un ultimàtum contundent que no admetia rèplica. Perquè, a parer seu, la llavor del nostre destí creixia únicament en la nostra voluntat. "A la vida no hi ha pas casualitats sinó tan sols voluntats fortíssimes; totes les coses que s'esdevenen són prefigurades pel mateix individu que les pateix; els homes som, al capdavant, responsables de *tota* la nostra dissort", ve més o menys a proclamar l'idealista. Potser la mort només és aquella cosa que deia sàviament Leonardo da Vinci de l'art: *cosa mentale*. Per a Schopenhauer, doncs, un encontre era només una secreta cita; un càstig, una penitència pacientment buscada. Tota mort, qualsevulla que en fos la causa que l'originés, *només* era –virtualment no podia ser pas altra cosa– un suïcidi.

Màrius Blàvia

C/. Sió, 6 • Tel. 973 / 39 02 40 • AGRAMUNT

creus S/A
confeccions

Camises d'home

Polígon Industrial, s/n.
Telèfon / Fax 39 16 11

AGRAMUNT

NATURA DIETÈTICA

Montse Serra i Pijuan

ALIMENTACIÓ i COMPLEMENTS DIETÈTICS
HERBES MEDICINALS

C/. Teixidors, 1
Tel. 39 23 35 - Part. 39 08 65

AGRAMUNT

EDIFICI BCIN - POLÍGON "Les Guixeres" s/n.
08915 BADALONA - Tel. (93) 464.80.27 - Fax (93) 464.80.20
AGRAMUNT - Tel. 39.21.19

ALBERT PUIG SANTESMASES
XAVI PUENTE VILARDELL
A R Q U I T E C T E S

patxoca

infants i joves

avinguda jaume mestres, 7
25310 agramunt

carretera de ponts, 11
25730 artesa de segre

tel. 973 / 39 17 48
fax 973 / 40 22 46

**SERVEI
DE TAXI**

JAUME BONET GUARDIA

(ESCAMPA)

C/. Sió, 15 - Tel. 39 00 45 - Tel. mòbil 909 35 73 80 **AGRAMUNT**

SASTRERIA CONFECCIONS

FIBAL

*Com sempre, els ofereix l'última
novetat amb la màxima qualitat.*

Plaça del Pou, 14 **AGRAMUNT** Tel. 39 07 36

**PELS
PÈLS**

Telf. 39 24 71

Camí de les planes, s/n
25310 Agramunt
Leida

PERRUQUERIA

imma guerrero

Com evitar els fongs?

Les infeccions per fongs són molt freqüents, especialment en l'època d'estiu, i són especialment problemàtiques per les *molèsties* que provoquen i perquè el seu tractament és llarg i meticulós.

De fongs n'hi ha per tot arreu i especialment en els ambients humits. Existeixen unes 100.000 espècies, però només 100 són perjudicials per les persones.

Quan un d'aquests fongs entra en contacte amb la nostra pell, cabell o ungles es pot adherir provocant una infecció. Aquesta s'anomena infecció fúngica o micòtica.

Zones del cos més propenses a infectar-se

- els espais entre els dits dels peus
- els plecs de les engonals
- la part inferior dels pits en dones que els tenen voluminosos
- les aixelles

Com podem evitar aquestes infeccions?

1. Tenint cura de la nostra pell

La nostra pell està coberta per una pel·lícula àcida i grassa que es renova constantment per protegir-nos d'aquestes infeccions. Si l'equilibri natural d'aquesta capa es trenca serem més propensos a infectar-nos. Per tal que

això no passi:

-Hem de mantenir una correcta higiene del nostre cos. No ha de ser ni deficitària ni exagerada tampoc.

-Hem d'utilitzar sabons i cosmètics suaus.

2. Evitant el contagi

Una persona infectada en caminar descalça perd constantment escames contaminades. Si una altra persona sana camina per allí pot entrar en contacte amb aquestes escames i quedar també infectada.

Els símptomes que dona són: envermelliment, picor i cremor, i estries i descamació de la pell.

Quin és el seu tractament?

El tractament és llarg perquè són comuns les sobreinfeccions i recidives per abandonar el tractament abans d'hora, per això és important ser constants i meticulosos en seguir les següents pautes:

1. És necessari anar al metge per tal que li prescrigui un tractament adequat. Generalment es tracta de fer 2 o 3 aplicacions diàries durant 2 o 3 setmanes després d'haver-ne desaparegut els símptomes.

2. Rentat diari dels peus o zona afectada, assecant acuradament amb una tovallola de cotó. L'assecatge serà

meticulós especialment en la zona entre els dits. Els peus no han d'estar més de 10 minuts en aigua calenta.

3. Les tovalloles s'han de rentar després de cada ús, ja que podrien arribar a infectar la mateixa persona en una altra zona. També es poden utilitzar tovalloles de cel·lulosa que s'usen i es llancen.

4. Cada dia s'ha de canviar la roba, especialment la que està en contacte amb la zona afectada. Per ex. els mitjons.

5. Les sabates han de ser de material transpirable: de roba, pell,...

6. En les piscines, dutxes, saunes,... cal usar *sabatilles d'aigua*.

7. Si vostè o algun familiar té peu d'atleta (infecció del peu per fongs), eviti caminar descalç per casa.

Seguint aquestes normes bàsiques solucionarà el seu problema per fongs i, a més, evitarà futures infeccions.

**Equip d'Infermeria
CAP d'Agramunt**

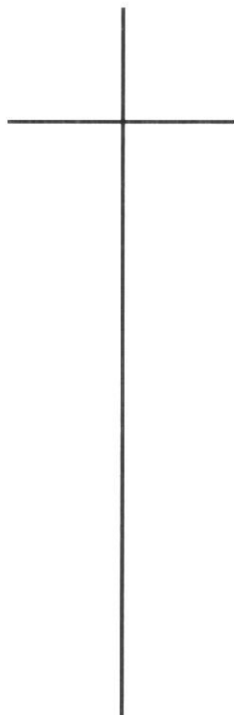
La Revista d'Agramunt i de la Ribera del Sió
Subscriuiu-vos-hi!

Agropecuària de Guissona, S. Coop. Ltda.
Avda. Verge del Claustre, 32 25210 Guissona (Lleida) Tel. 973 - 55 01 00 Fax 973 - 55 07 88

Junts per l'eficàcia

**Junts
oferim serveis
i productes de qualitat.**

Pregueu a Déu per l'ànima de

Isidre Solé i Súria

que morí cristianament el dia 23 de juliol de 1997,
a l'edat de 86 anys, havent rebut els Sants Sagraments.

A. C. S.

Els seus apenats: esposa, Maria Gibal i Gené; fills, Jesús i Nati; fills polítics, Teresa Carulla i Antoni Alcalà; néts, M.ª Teresa i Paco, Antoni i Eva, Esther i Josep Lluís i Jordi; cunyats; besnéts, Carlota, Enric i Carla; nebots, cosins i la família tota agrairan una oració pel seu etern descans.

La família tota agraeix les mostres de condol rebudes.

*No ploureu, me'n vaig al Pare
m'ha cridat aquest matí,
en ma vida ja complí
com a fill, espòs i pare.*

*Recordeu-me com suara
per l'amor que us vaig tenir
i per ell vos tinc de dir
no fins mai, sinó fins ara.*

*Que si avui el Cel em crida,
tú vindràs a l'endemà,
prega doncs en eixa vida
que en la fé ens poguem trobar
la família reunida
en el lloc que no es desfà.*

Pare nostre...

Agramunt, juliol de 1997

PENYA CICLISTA D'AGRAMUNT

Benvolguts amics:

Gairebé sempre, en agafar la bicicleta al dematí, o en anar a entrenar a corre-cuita a les tardes et passa pel cap el pensament que et cansaràs molt, que millor et quedessis a casa, que quines ganes de patir, etc... però quan fa una estona que pedales i el cos es va escalfant et comences a trobar bé, i al final et sents content i satisfet mentalment, i oblides el cansament físic doncs has pogut vèncer la mandra.

Fa pocs dies un grup de nosaltres vam anar a pujar cims dels Pirineus tot seguint el Tour de France, vam fer l'ascensió al Tourmalet i al Val Louron. És un espectacle inoblidable. També s'ha fet la pujada a Vallter 2000 i es va anar a córrer la cicloturista que s'anomena "Quebrantahuesos", que té molta fama per la seva duresa.

La secció de BTT segueix fent el campionat provincial que suposa un gran esforç físic i mental donat que durant aquest temps no poden fer gaires activitats més lúdiques doncs sacrifiquen el seu temps per entrenar i competir.

Han fet la cursa de Segura que era puntuable pel campionat de Catalunya, i també la de Tarres. Encara manquen quatre curses, que s'acabaran el proper setembre. Val a dir que es va anar a la 1ª Cursa d'orientació d'Alòs de Balaguer per parelles i que en Joan Martí (en Quim) i en Ramon Bobet varen guanyar-la en categoria absoluta, i que en Jordi Oliva i en Valentí Mitjavila van guanyar en la categoria de màster 40. Enhorabona. També s'ha fet una sortida a la zona de Tiurana abans no sigui negada per l'aigua. Es va anar des de Folquer fins Can Boix de Peramola on hi ha uns paratges meravellosos.

La classificació del campionat és com segueix:

Cadet:	Santi Huguet	8è.
Júnior:	Xavi Penella	7è.
Èlit:	Miquel Caralps	3er.
Màster 30:	Joan Caralps	2on.
	Joan Martí (Quim)	12è.
	Ramon Bobet	17è.
	Juan Bracerós	20è.
Màster 40:	Joan Loscos	4rt.
	Jordi Oliva	6è.
	Valentí Mitjavila	8è.

Us recordem que ja preparem la Cursa del Torró. Aneu entrenant.

Penya Ciclista d'Agramunt

Agramunt, 22 de juliol de 1977

Pròleg:

Els càrrecs públics són per servir-los no per presumir-los.

La meua crítica és un relat textual dels fets. Jo, Prudencio García Illora, veï d'Agramunt des de fa quaranta anys, mai m'havia trobat en una situació tan degradant com en aquest dia.

Tinc un problema de clavegueram, en part degut a les últimes obres realitzades a la plaça del Pou, però això és secundari.

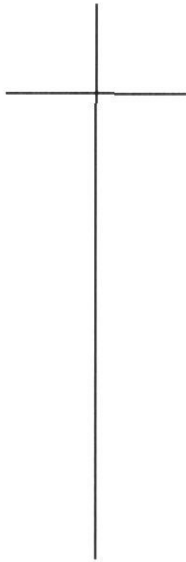
Els fets: sol·licito la col·laboració de l'Ajuntament en la persona de l'encarregat del mateix. Hora: 3 de la tarda. Aquest m'envia al parc de bombers i em diu que si hi ha algun problema que el truqui. Tres hores després d'haver anat al parc de bombers, vaig rebre una trucada i em diuen textualment: "avui no podem venir perquè no hem pogut localitzar el jefe".

Al dia següent amb l'absència tant física com de notícies, em vaig dirigir a l'Ajuntament on vaig ser atès amablement i correctament. Per l'emissora van localitzar l'encarregat del personal que, quan aquesta senyoreta li comenta el motiu de la trucada, es veu un tant sorprès perquè pensava que aquest incident estava solucionat i un tant indignat em va dir: "vagi-se'n cap a casa, que ara vinc!". Mitja hora més tard es va presentar amb el camió i dos operaris, i en vint minuts es va solucionar el problema. Fins aquí els fets.

I aquesta és la meua opinió. Si en tres hores no es pot localitzar el jefe de bombers és que els mitjans de comunicació s'han d'actualitzar i si els mitjans són actuals, el que s'ha d'actualitzar són els bombers. Però jo no vull caure mai en generalitzacions, aquí com en tota jerarquia i la nostra societat es jeràrquica per antonomàsia, hi ha dos senyors "x": un excel·lent per al senyor "x" de l'Ajuntament i una ceba per al senyor "x" dels bombers.

Nota irònica, però sana: "Els bombers no els necessitem per a netejar les taules dels Kipps després d'una celebració nupcial...", per posar un exemple.

Signat: **Prudencio García Illora**

Primer Aniversari

Cristina Vicens i Jovell

*que morí víctima d'accident, el dia 15 d'agost de 1996,
a l'edat de 21 anys.*

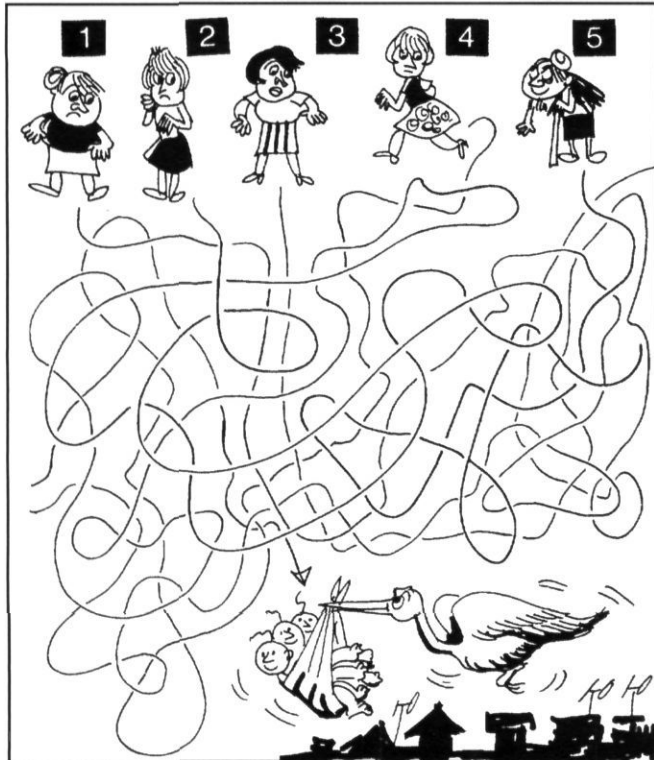
A. C. S.

Sempre estaràs en el cor dels qui t'estimen.

Agramunt, agost de 1997

LABERINT

Per a qui serà el "regalet"?

Solució al
LABERINT:

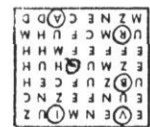
La número 4.

BALL DE LLETRES

Busqueu el nom d'una serp.

Solució al
BALL DE LLETRES:

PAS AL REI

Començant per la síl·laba on assenyala la fletxa, i fent el moviment del REI als escacs, trobareu un refrany català.

Es	el	tat,	pe
men	pot	rò	ri
cat.	tir	ca	ve
pe	és	la	llar

Solució al PAS AL REI,
per P. R.:

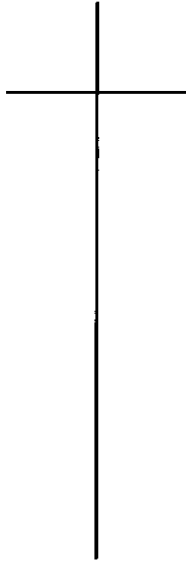
Es pot callar la veritat,
però el mentir és pecat.

L'ACUDIT D'EN CREUS

BRICOLATGE

- Què és el que han fet tan bé les teves mans, que t'aplaudeixes tu mateix?
- Que va! El que faig és pegar-les, de tan malament que ho han fet!

CANT ESPIRITUAL

*I quan vingui aquella hora de temença
en què s'acluquin aquests ulls humans,
obriu-me'n, Senyor, uns altres de més grans
per contemplar la vostra faç immensa.*

Sia'm la mort una major naixença.

J. Muragall

Preguem a Déu per

Antoni Campabadal i Serra

qui lliurà l'ànima al Senyor el dia 9 d'agost de 1997,
a l'edat de 78 anys, havent rebut
els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica.

E. P. R.

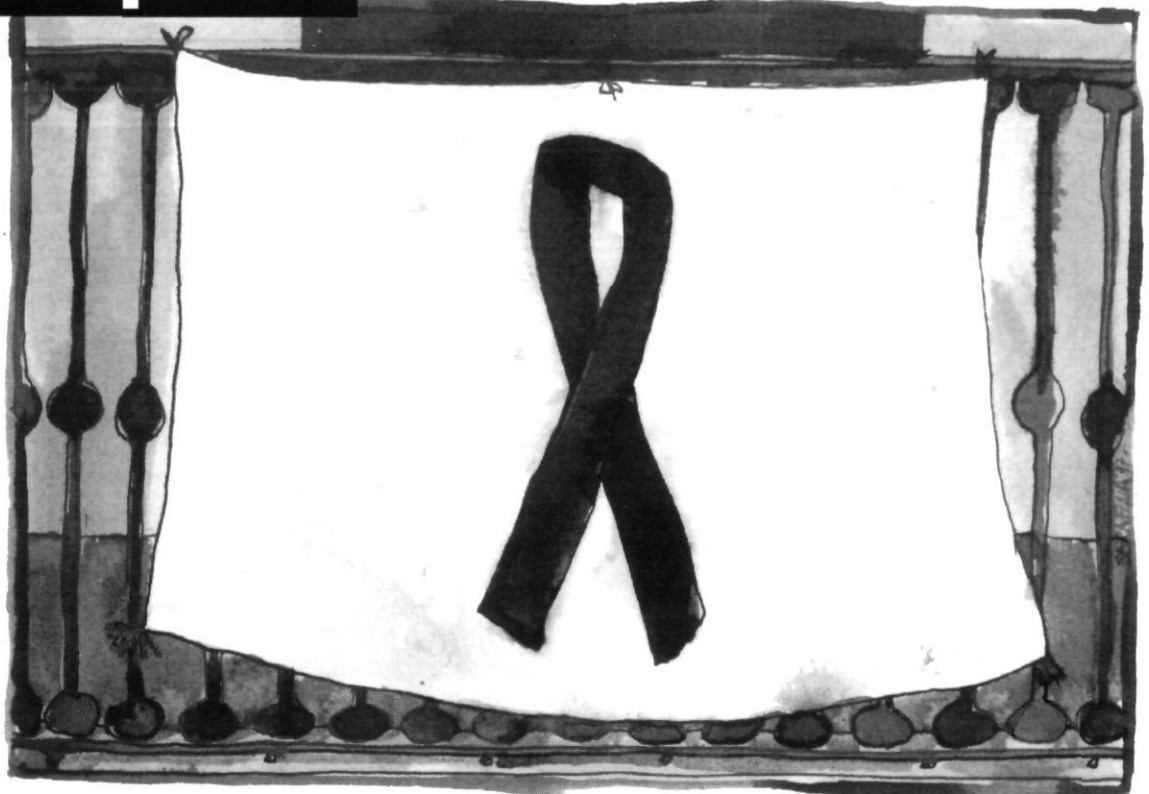
La família agraeix les mostres de condol rebudes.

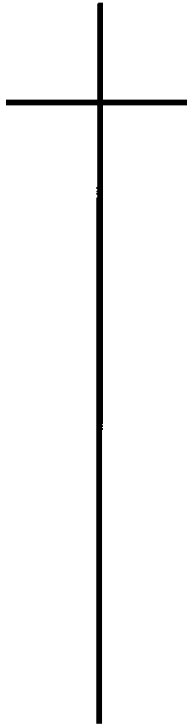
AGRAMUNT, agost de 1997

Fins l'any 1936 la plaça del Pou era molt més petita que ara. El pou de pedra, de grans dimensions, i la bàscula n'ocupaven una bona part. La resta servia de cruïlla amb la carretera i, com es pot veure en la IMATGE d'aquest mes, per aparcar els pocs vehicles que llavors hi havia a Agramunt. Dels edificis encara se'n conserven molts.

La caLa*Aj*Sera.

Novè Aniversari de

FERNANDO ROS i PIJUAN

Els qui no l'obliden: la seva esposa Rosa,
fills, germana i família us demanen
un record en l'oració.

Agramunt, 20 d'agost de 1997

Grup Municipal Socialista d'Agramunt

la lluernà

En aquesta edició de *la lluernà* del mes d'agost, quan la vida política s'alenteix, aprofitem per fer un repàs al que ha donat de si el curs polític que encetàvem la tardor de 1996. A manera de resum us volem desgranar el que hem dit, allò que des d'aquesta talaia hem aconseguit amb el nostre clam i allò que encara no se'ns ha fet ni mica de cas.

En aquelles dates de finals d'estiu demanàvem explicacions per saber el que des del consistori es feia de cara a augmentar els contenidors de brossa separada. Volem continuar recordant que no se'ns ha manifestat cap voluntat per iniciar una recollida selectiva de paper i cartró. Els dipòsits destinats a aquestes necessitats continuen aparcats en l'escorxador municipal. Tanmateix en aquelles dates recordàvem que de feia vuit mesos havíem presentat una moció per recuperar l'arxiu històric. Encara no se'n sap res, tot i que hàgim estat en el punt de mira dels informatius a finals de juliol amb motiu de l'anàlisi de les restes trobades en el sarcòfag de la façana de l'Església. Està bé que vinguin de fora a fer recerca especialitzada però n'hi ha d'altra que pot ser perfectament validada des d'aquí mateix. Només cal posar fil a l'agulla. I l'Ajuntament hi té molt a dir.

Aquests dies hem llegit en un mitjà de comunicació de ponent que el Consell Comarcal de l'Urgell podria establir una "finestreta única" per atendre les peticions ciutadanes dirigides a l'administració. Nosaltres ja ho hem vingut demanant per al nostre municipi en més d'un escrit d'aquesta pàgina. D'aquesta manera se simplificarien tràmits com cobrament de pensions, recursos de sancions, beques, oposicions, consultes de cadastre i impostos, subsidis i subvencions... Sembla que l'equip de govern ho tindrà solucionat gràcies a la feina dels altres.

Durant les vacances estiuenques la gent es desplaça més i aprofita per visitar llocs i espais diversos. La nostra localitat que té el privilegi d'estar dotada de monuments historico-artístics no en té prou amb els rètols que recentment ha estrenat a les entrades del poble. Continuem pensant que es fa necessària la

creació d'una oficina de turisme i malgrat que així ho venim manifestant de fa temps per tal d'agomboiar les iniciatives del comerç, entitats d'esbarjo i centres culturals, no veiem que fins ara se'ns hagi fet cas.

Sembla com si fos ahir però han passat sis mesos quan reclamàvem una alternativa a les periòdiques parades que es fan al canal per retenir l'aigua de consum de boca i continuem pensant que és la millor solució la de construir un embassament que garanteixi sanitàriament les qualitats higièniques i eviti l'augment de l'índex de calç durant les aturades del canal a l'hivern. En el mateix número demanàvem que era el moment de plantejar-nos el cablejat de la localitat aprofitant el soterrament de les conduccions de gas. Ara ja podem dir que el nostre municipi formarà part del consorci Local Ret, integrat per més de quatre-cents de tot Catalunya, per tal que l'empresa Cable i Televisió de Catalunya (CTC) pugui actuar com a operador a les tres demarcacions catalanes, en una de les quals hi estem inclosos. Sembla que en aquest cas podem dir que no quedarem marginats de les noves tecnologies.

En el tema de les infraestructures viàries ens hem vingut queixant del mal estat del ferm de l'Avgda. Marià Jolonch i ho continuem fent com també de la despreocupació per ordenar el trànsit en el casc urbà, l'ocupament de la via pública per part de vehicles i les formes de conducció temerària dins el nucli habitat i no diguem de la urgència perquè es facin voreres i enllumenat en la banda de la travessia que hi ha a l'entrada de la carretera de Cervera on s'hi troben situats un establiment hotelier i un parell d'empreses que rebrien de bon grat la urbanització d'aquell sector.

La reflexió final, per acabar avui aquestes línies, la volem dedicar a la memòria del regidor de la localitat d'Ermua, Miguel A. Blanco, que fou assassinat i que potser de la foto que del ple extraordinari publicava la revista *Sió* es podria entendre que el **grup socialista** en restava al marge perquè no sortíem a la imatge de tots els regidors presents en la sessió extraordinària convocada per condemnar aquests tristos fets. Nosaltres no hi vam ser a temps perquè érem fora d'Agramunt. No cal ni dir que vam quedar astorats per la barbàrie amb què fou violentament agredida la suprema llibertat de tota persona amb aquest acte homicida perpetrat contra el company del consistori d'aquella localitat del País Basc.

L'Ajuntament informa

Comissió de Govern, 1-7-1997

FIXACIÓ DELS DIES DE CELEBRACIÓ DE LA X EDICIÓ DE LA FIRA DEL TORRÓ I XOCOLATA A LA PEDRA, ANY 1998

S'acorda fixar els dies 10, 11 i 12 d'octubre de 1998 per a la celebració de la desena edició de la Fira del Torró i Xocolata a la Pedra d'Agramunt.

INSTAL·LACIÓ CONTENIDORS

Es va prendre l'acord d'instal·lar dos contenidors d'escombraries a la carretera de Cervera, en l'indret on es troba l'empresa Farmaòptics, SA.

CONTRACTES ECA (Entitat Col·laboradora de l'Administració, SA)

S'acordà contractar amb l'empresa ECA les inspeccions periòdiques de les instal·lacions elèctriques en Baixa Tensió i les instal·lacions elèctriques locals de pública concurrència, essent les despeses a càrrec del vigent pressupost.

Ajuntament Ple, 14-7-1997

CONDEMNAMENTS PEL TRÀGIC DESENLLAÇ DEL SEGREST DE MIGUEL ANGEL BLANCO GARRIDO

Davant del tràgic desenllaç del segrest de Miguel Angel Blanco Garrido, i a proposta de tots els Grups Municipals, s'acordà aprovar i emetre la següent declaració:

1. Manifestar la solidaritat de la Vila d'Agramunt amb la família del regidor d'Ermua i el seu Consistori, fent-la extensiva al Partit Popular, a la resta de forces democràtiques i a tot el poble del País Basc, fent-los saber que el seu patiment és compartit per tots els nostres conciutadans.

2. Expressar la més absoluta condemna, repulsa i indignació davant d'aquest acte ignominiós que atempta contra els més elementals drets humans.

3. Manifestar el nostre suport a les forces polítiques democràtiques del País Basc representades a la Mesa d'Ajuria Enea, per l'assoliment dels objectius que motivaren la seva constitució.

4. Ressaltar l'extraordinària sensibilització de la Vila d'Agramunt i expressar la convicció que no ha estat endebades, tot posant de manifest l'absolut aïllament dels violents i aquells que els donen suport.

5. Cridar a tots els ciutadans de la Vila d'Agramunt, a mantenir la fermesa, la mobilització i la sensibilització, des de la serenitat i el respecte als valors democràtics, tot convocant-los des d'ara a les diferents accions que es convoquin per expressar el rebuig ciutadà a la violència i el suport als valors de pau i convivència en llibertat.

6. Estem segurs que aquests esdeveniments han de constituir un punt d'inflexió per l'assoliment de la plena convivència democràtica a Euskadi i la desaparició del fenomen terrorista.

Obres edifici nou guarderia municipal.

Foto: Ajuntament

Després de l'aprovació i el recolzament del manifest per part de tots els grups municipals, el Consistori i el públic assistent a la sessió del Ple van guardar un minut de silenci.

Comissió de Govern, 15-7-1997

ACTIVITATS CLASSIFICADES

S'autoritza al Sr. Jaume Figueres i Jumela la instal·lació d'un taller de serralleria al c. dels Horts, i al Sr. Ferran Saiz i Martín la legalització d'una explotació agrícola a la partida Torrents, Polígon núm. 18, Parcel·la núm. 118 d'aquest terme municipal.

CERTIFICACIÓ

S'aprovà la certificació de les obres d'enderroc i reconstrucció de la Galeria de Ntra. Sra. dels Dolors del Cementiri municipal, lliurada per l'Arquitecte municipal, Sr. Antoni Traguany i Royo, i executades per l'empresa Construccions Fons, SCL, per un import de 797.248 PTA.

AJUT EXTRAORDINARI URGENT

Es va prendre l'acord de sol·licitar al Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya un ajut extraordinari urgent per a la realització de l'actuació de les obres de construcció de la guarderia municipal, amb un pressupost d'execució per contracta que ascendeix a la quantitat de 21.950.248 PTA.

Ajuntament Ple, 24-7-1997

COMPTE GENERAL 1996: Aprovació definitiva

S'aprovà els comptes generals municipals corresponents a l'exercici econòmic de 1996.

EXPEDIENT DE MODIFICACIÓ DE CRÈDITS Núm. 2/97

S'acordà aprovar el present expedient de modificació de crèdits núm. 2/97 i que s'exposi al públic pel termini reglamentari de quinze dies hàbils, termini durant el qual s'admetran

reclamacions davant la Corporació.

C.F.	C.E.	DENOMINACIÓ	IMPORT
A) SUPLEMENTS DE CRÈDIT			
121	216	Reparació mat. informàtic ...	100.000 PTA.
121	22001	Prensa, llibres, publicacions	300.000 PTA.
222	224	Assegurances	400.000 PTA.
121	22603	Jurídics	425.000 PTA.
422	63112	Guarderia	4.755.223 PTA.

B) HABILITACIÓ

511	60161	Obres extraordinàries xarxa aigua Mafet	532.387 PTA.
-----	-------	--	--------------

TOTAL CRÈDITS EN AUGMENT 6.512.610 PTA.

PROCEDÈNCIA DELS FONDS:

A) Del romanent disponible de l'últim exercici	6.512.610 PTA.
---	----------------

SUMA IGUAL A L'ANTERIOR 6.512.610 PTA.

PROGRAMA D'INVERSIONS 1997: Contractació préstec 54.129.861 PTA.

Es va prendre l'acord d'aprovar la concertació amb l'entitat CAIXA DE MANRESA d'una operació de crèdit per l'import de 54.129.861 PTA., destinades a finançar parcialment el programa d'Inversions de l'exercici 1997.

CONCURS PROVISIÓ PLAÇA SECRETARIA INTERVENCIÓ

S'acordà nomenar el Sr. Ramon Maria Cornellana i Puigarnau, per ocupar el lloc de treball de Secretaria Intervenció de l'Excm. Ajuntament d'Agramunt.

UNITAT D'ACTUACIÓ NÚM. 2 -RONDA DEL MOLINAL-

S'acordà donar-se per assabentats els acords adoptats en la

reunió de la Junta de Compensació de la Ronda del Molinal del propassat 12 de juliol, advertint expressament la Junta que els convenis entre els seus membres no transcendeixen ni a les relacions de la Junta de Compensació amb l'Ajuntament o amb tercers, ni a les responsabilitats legals que tots els seus membres i les seves propietats tenen assumides, per llei, amb l'Ajuntament.

Requerir els Srs. Joan A. Ibarz i Jordi Bertran per tal que manifestin si el consentiment que van prestar els acords d'aprovació del projecte de compensació i urbanització era condicionat a alguna actuació municipal prèvia o s'ha d'entendre pur i definitiu i, en definitiva, si mantenen la posició impugnària expressada en els seus escrits de data 19 de febrer de 1997.

ADHESIÓ AL MANIFEST PELS DOCUMENTS NOTARIALS EN CATALÀ

Es va prendre l'acord d'adhesió de l'Excm. Ajuntament d'Agramunt al manifest "Pels documents notarials en català".

NÍNOLS CEMENTIRI

S'acordà el canvi de nom dels drets funeraris, previ el pagament dels drets d'ordenança corresponents, dels nínxols següents:

El nínxol núm. 134 de la Galeria de Sant Ramon, de la Sra. Ramona Pedrós i Vilalta a la Sra. Isabel Llanes i Pedrós.

El nínxol núm. 15 de la Galeria del Sagrat Cor de Jesús, de la Sra. Isabel Sangrà i Salat a la Sra. Rosina Carulla i Sangrà.

El nínxol núm. 14 de la Galeria del Sagrat Cor de Jesús, de la Sra. Isabel Sangrà i Salat a la Sra. Mercè Carulla i Sangrà.

Els nínxols núm. 61 i 62 de la Galeria de Sant Jordi, de la Sra. Francesca Forcades i Parramona a la Sra. Celestina Bonet i Forcades.

El nínxol núm. 47 de la Galeria de Ntra. Sra. dels Socors, del Sr. Ramon Pintó i Torra, a la Sra. Lourdes Sorribes i Gimbert.

El nínxol núm. 24 de la Galeria de Ntra. Sra. dels Socors, de la Sra. Isabel Bàrrios i Curt al Sr. Joaquim Bàrrios i Pons.

Es concedí, previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents, els drets funeraris següents:

Manuela Vázquez i López, nínxol núm. 92. Galeria de Sant Pere.

Joana Pons i Marquilles, nínxol núm. 93 i 94. Galeria de Sant Pere.

Enriqueta Omedes i Puig, nínxol núm. 15. Galeria de Santa Teresa.

Agnès Escolà i Gasol, nínxol núm. 95. Gal. de Sant Pere.

Ramon Bernaus i Solé, nínxol núm. 96. Gal. de Sant Pere.

LLICÈNCIES D'OBRES

Francesc Huguet i Samarra, per a la construcció d'una nau industrial. Polígon Industrial.

Josep Castellà i Serra, per a l'enderroc d'un habitatge per ruïna imminent. C. del Firal.

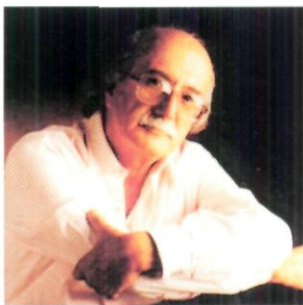
Maria Carme Alonso i Garcia, per a la reforma d'un local comercial en planta baixa. Av. d'Agustí Ros.

Josep Huguet i Herbera, per a la reforma d'un habitatge unifamiliar entre mitgeres. C. del Castell.

Foto: Ajuntament

Senyalització Polígon Industrial.

per Guillem Viladot

Ultramemòries

Capítol VIII

La culpa

Als hermanos aviat se'ns introduí en el món de la culpa, és a dir, en les conseqüències derivades del desacatament a la llei, de la dissidència respecte l'ordre. Per una banda, ens feien anar a doctrina els diumenges a la tarda, i els dissabtes, també a la tarda, apreníem a confessar-nos. Des del moment que se m'obligà a llegir amb unes lletres que volien dir coses concretes i no unes altres, ja vaig sospitar que tot plegat funcionava a través de l'ordre, un ordre omnipresent que s'establí a les ungles dels peus i a la manera de menjar a taula passant pel saber estar davant la gent. Un ordre que decretava la impossibilitat de dissentir sobre la capital d'Espanya, que sempre seria Madrid, i que set per set sempre farien quaranta-nou, i que el riu Segre sempre passaria per Balaguer, i que existia un ser suprem que garantia aquest ordre i que l'imposava a les consciències de les persones. No fer-ne cas, no tenir-lo en compte en les accions de cada moment, era pecat, o sigui un acte pel qual les persones es tornaven pecadores i es carregaven de brutícia. Quan la immundícia era molta, cabia una solució, el sometiment a l'ordre amb

penediment de no desoir-lo mai més: la confessió, el sagrament de la penitència, la reconciliació amb Déu. Així ens ho explicava mossèn Ramon Puig, més conegut per *l'Americano*. Com que no em podia treure de la fantasia la tieta Rosario, en vaig voler fer partícip a l'hermano Juan. L'home em féu explicar l'afer de la pitrera amb tot de detalls i, com el pare, també em preguntà quin gust tenia. Al final, com si se sentís ofès, es posà a cridar com un foll, amenaçant-me d'expulsió si no anava a confessar-me'n. Fins aleshores, el pitram de la meva parenta m'havia semblat un prodigi de la naturalesa que m'afavoria amb un benestar de molt bon rebre. Anava errat: allò era pecat. Mossèn Puig, l'Americano, ens explicà que existia un manament de la Llei de Déu que especificava que no es podia desitjar la muller del proïsme. Per més que ho indagué jo no sabia veure proïsme per enlloc; en tot cas, el meu desig era peixat per l'enyor d'un paradís matern perdut. Si volia pau i tranquil·litat calia confessar-me'n en l'assaig del dissabte següent. En sentir-me a través de l'enreixat de la finestreta, mossèn Puig, l'Americano, exclamà: "Afedelisto!". I afegí: "No corris tant, noi!". El confessor, agafat per sorpresa, em preguntà si la tieta Rosario existia o si tot plegat era un

producte de la meva imaginació precoç. Li vaig contestar que sí, que existia, i aleshores, ell cridà: "Fot!". A partir d'aquí el capellà s'interessà pel tema i em preguntà una colla de coses que jo no vaig saber respondre. Al final, es confirmà la teoria de l'hermano Juan i allò que jo considerava un acte de bondat de la naturalesa es convertia en llordesa, en un pur femer. Una cosa que em va sorprendre és que em preguntés les vegades que havia tocat els pits a la tieta i els cops que els havia xumat. El meu cos quedava fora de la llei i fora de la llei només existia indignitat. L'endemà, a l'hora de pentinar-me, el mirall em deia que jo continuava essent un nen bell. Em vaig tranquil·litzar. Un dissabte, posat a confessar-me, vaig preguntar si pixar fent colla amb els amics era matèria de confessionari. Se'm contestà que sí, i se m'aconsellà que el millor era fer-ho sol darrera d'un garric. I més pecat era anar per les cabanes i comprovar com les pixetes, a mesura que les tocàvem, s'endurien i es feien grosses. Nosaltres no en fèiem cas perquè la naturalesa era més forta que la llei. L'hermano Juan, però, s'entossudia a fer-nos entendre el contrari. El catecisme era divertit si es limitava a explicar historietes més o menys sagrades, i deixava de banda la sang i el foc.